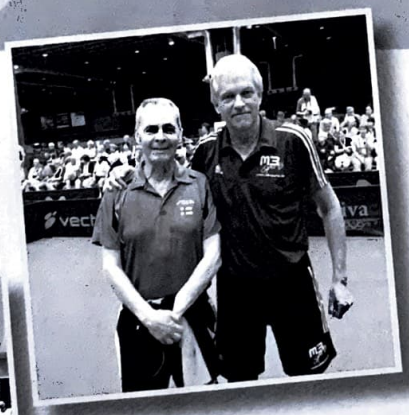
Pöytätennis

Suomen Pöytätennisliitto ry

2-2016

Aurinkoista kesää!

Tässä numerossa:

- Pentti ja Esa Rioon
- Kevään SM-kilpailut ja -sarjat
- Pingisiloa Ruskeasuolla
- Pöytätenniskyselyn tuloksia

2-2016

www.sptl.fi

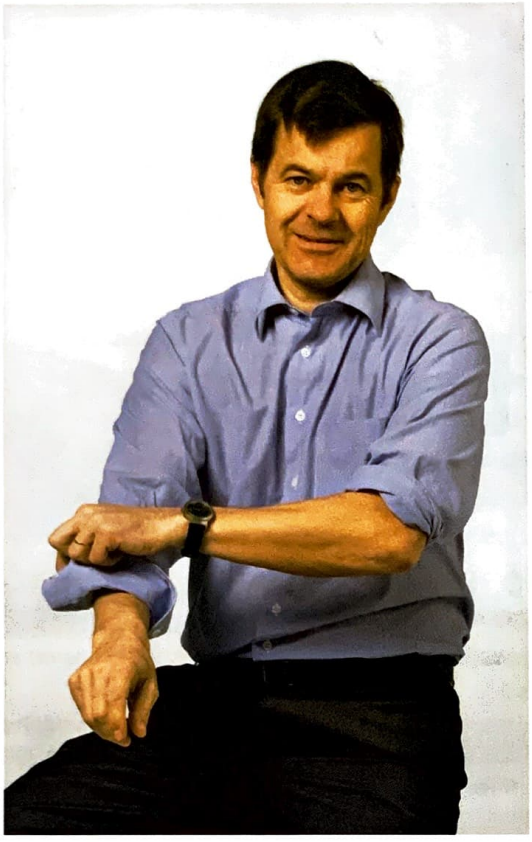
facebook.com/yasakatabletennis
Tykkää Pingiskeskuksesta myös Facebookissa

Pingiskeskus
Koroistentie 4 E
00280 Helsinki

puh. 040 6585 765
email: info@pingiskeskus.fi
www.pingiskeskus.fi

Yasaka

Pääkirjoitus

Toinen lottovoitto

Pentti Olahin selviytyminen Rion olympiapöydille on suuri asia suomalaiselle pöytätennikselle. Sen huomaavat loppukesästä lähes kaikki penkkiurheilijat, sillä tulemme lajina saamaan yhden kuukauden aikana enemmän näkyvyyttä ja julkisuutta kuin monena aikaisempana vuotena yhteensä. Oikeastaan tuo näkyvyys alkoi jo mainiosti sujuneista Halmstadin karsinnoista.

Meidän on syytä kiittää Penttiä ja Lajosta mahtavasta panoksesta kotimaiselle pöytätennikselle. Kilpailuvaliokunnan taannoinen kysely osoitti, että suomalaiset laji-ihmiset ymmärtävät tämän: kun kysyttiin positiivisesti vaikuttanutta pingisasiaa, ylivoimainen valtaosa vastaajista kirjoitti lomakkeeseen "Benen" nimen. Olen samaa mieltä. Pentti on ansainnut aplodinsa, seisten annettuna.

Tampereen viimekesäisten veteraanikisojen onnistuminen merkitsi meille ensimmäistä lottovoittovuotta. Pena pelasi meille toisen samanmoisen ja osoitti samalla, että Suomestakin voi ponnistaa pitkälle. Väylä ei ole helppo, mutta sen perusidea on: lahjakkaan nuoren kotisalilla tehtävän perustyön on oltava niin laadukasta, että hän voi nuorella iällä siirtyä harjoittelemaan ulkomaille. Se on tismalleen kuvaamamme pöytätennispelaajan polun mukaista, mutta helppoa vain teoriassa. Pentinkin tie Rioon on vaatinut kovia uhrauksia ja panostuksia sekä pahuksen paljon työtä.

Kahdesta perättäisestä lottovoitosta huolimatta meidän ei ole syytä ajatella, että kaikki olisi hyvin. Haasteita on helppo luetella. Pentin ero seuraaviin maajoukkuepelaajiimme on iso ja maajoukkuetoiminta ja Ruskeasuon valmennuskeskus kaipaavat edelleen ryhdistäytymistä monelta osin. Vähän pitemmällä perspektiivillä tarvitsemme myös uusia pelipaikkoja ja ennen kaikkea palkattuja valmentajia. Heidän palkkansa tulevat pääosin maksamaan lajia harrastavien nuorten vanhemmat.

Paljon on siis tekemättä. Silti olemme tilanteessa, joka on monella tapaa positiivinen. Olemme entistä vahvemmalla esimerkiksi erilaisten valmennustukien jaossa ja nyt meillä on oma tähtipelaaja. Viime aikojen myönteisiä asioita on myös Opetus- ja kulttuuriministeriön neljälle mailapelille myöntämä merkittävä avustus, joka jo nopeasti tuonee meille lisää pingiskoululaisia.

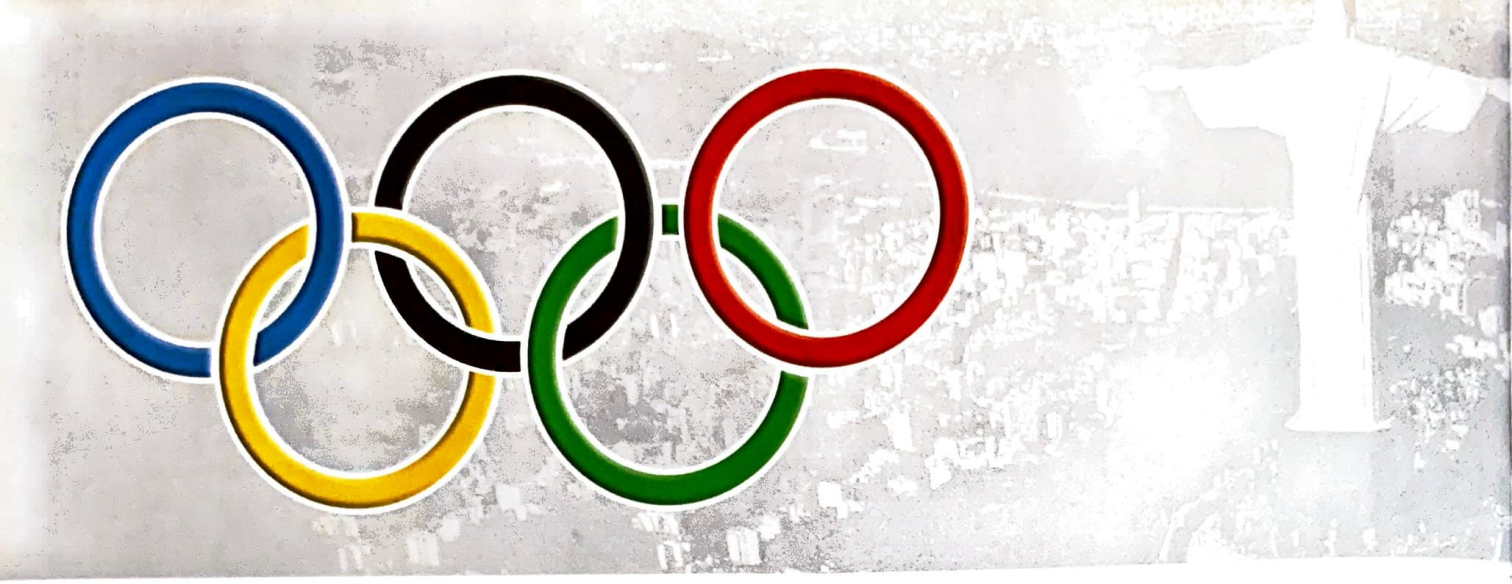
Juuri uusien pingiskoululaisten vastaanotto on asia, josta olen tällä hetkellä eniten huolissani. Penan olympiapelit tuovat saleille väistämättä lajistamme innostuvia lapsia ja heidän vanhempiaan. Jokaisessa seurassa on nyt aika pohtia, mikä on vastaanottokykymme. Sen tulisi olla hyvä, sillä momentum on meidän!

Liiton markkinointiponnistelut ottavat vasta ensiaskeleita. Niiden kantokykyä voimme arvioida syksyn EM-karsintojen jälkeen. Sen sijaan jo kesällä saamme nähdä, kuinka nettiuudistuksemme on ottanut onnistuakseen.

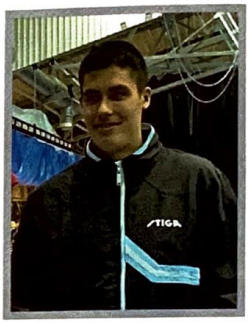
Tässä yhteydessä on hyvä lausua kiitoksen sanat Asko Kilvelle, jonka toteuttamat välineet ovat mahdollistaneet mm. lisenssien tarkastelun ja sarjatulosten merkitsemisen ja tarkastelun jo monen monen vuoden ajan. Asko on tehnyt paljon työtunteja verkkosivujemme eteen, vähintään jokaisen laji-ihmisen hatunnoston arvoisesti.

Esko Heikkinen

JULKAISIJA, TOIMITUS Suomen Pöytätennisliitto ry, Radiokatu 20, 00240 Helsinki, puh. (09) 877 1257, fax (09) 877 1267, sähköposti: taneli.keinonen@kolumbus.fi, www.sptl.fi **PÄÄTOIMITTAJA** Jarmo Siekkinen, puh. 040 595 0106, jarmo.siekkinen@globex.fi **KANNEN KUVAT** Måns Holmberg, Jukka Dahlström ja Jarmo Siekkinen
LEVIKKI 1200 kpl, SPTL:n lisenssipelaajille **PAINOPAIKKA** Savion Kirjapaino Oy
AINEISTO, TILAUKSET, OSOITTEENMUUTOKSET SPTL:n toimisto
ISSN 0780-9182

Historian kirjoittaja Benedek Olah

Pentti Olahin paikka Rion olympiakoneessa oli vielä kaksi vuotta sitten kaikkea muuta kuin kirkossa kuulutettu. Maailmanranking pyöri sijoilla 250-300 ja tiedossa oli, että Rion pelit vaativat reilusti alle sadan painuvaa sijoitusta.

Sieltä se kuitenkin tuli. Listasijoitus nousi vähitellen muutenkin, mutta Halmstadin olympiakarsinta – josta pisteet laskettiin tuplana – oli se kaiken ratkaiseva juttu. Monta kovaa voittoa samassa kisassa toivat Pentille suorastaan ennätyksellisen määrän yhden kisan rankingpisteitä. Vaikka karsinta ei antanut suoraa olympiapaikkaa, se antoi matkalipun lopulta rajun maailmanlistanousun myötä.

Osin Pentin on kiittäminen ITTF:n vähintäänkin monimutkaista kisa- ja karsintajärjestelmää, jonka kautta aukeni lopulta ns. bonuspaikkoja. Joukkuekisan pelaajat eivät tarvinneet kaikkia olympiapaikkoja, joita heille oli varattu.

Mutta turhapa sitä on enää ihmetellä. Totuus on, että Pentti on historian ensimmäinen suomalainen olympiapelaaja pöytätenniksessä. Lähes yhtä miellyttävä fakta on se, että hän pystyy parhaimmillaan lyömään miltei kenet tahansa maailmassa. Hauskaa on sekin, että Pentin listanousu - kahdessa vuodessa noin 190 pykälää – on yksi kaikkien aikojen kovimpia ainakin eurooppalaisten pelaajien osalta.

Päävalmentaja Mattias Bergkvist kertoo, että hän alkoi tosissaan pohtia Pentin mahdollisuuksia vajaa kaksi vuotta sitten Portugalin EM-kisoissa. Silloin Pentti alkoi voittaa otteluita, jotka todella viitoittivat tietä olympiakisoihin. Sitä ennen oli kuitenkin tapahtunut paljon.

Töitä, töitä, töitä

Pentti on asunut kuluneen kauden Unkarissa, jossa harjoitus on epäilemättä ollut onnistunutta. Tätä aikaisempia asuinpaikkoja ovat ainakin Saksa, Ruotsi, Hollanti ja Unkari jo kerran aikaisemmin. Perustyö on kuitenkin tehty temperamenttisen Lajos-isän kanssa Suomessa.

Lajos on kertomansa mukaan dokumentoinut kaiken Pentin harjoittelusta. Se merkitsee esimerkiksi tuhansia ajokilometrejä mm. Tampereelle ja Pietarsaareen, harjoitusvastusta hakemaan. Mieleeni muistuu Kosken leiri, jossa muut pojat pitivät illalla vapaata. Pentti teki isän kanssa ylimääräisiä pallolaatikkoharjoituksia.

Pentin leireily ja asuminen ulkomailla on maksanut rahaa. Oppia, kokemusta ja harjoitusvastusta on ollut pakko hakea sieltä, missä sitä on. Lopputuloksena on huippupelaaja ja maailmankansalainen. Investointi alkaa maksaa itseään takaisin. Merkkejä siitä saatiin jo valintaviikonlopun aikana Nigeriassa, kun Pentti voitti - ensimmäisenä suomalaisena tietenkin – ITTF:n Pro Tour Challenge –sarjan osakilpailun.

Pentti itse kommentoi menestystään aika viileästi. "Rio oli unelma ja tavoite, töitä tehtiin sitä silmällä pitäen ja tavoite saavutettiin". Bergkvistin lausahdus on paljon puhuvampi. "Kukaan ei tiedä, mikä on Pentin maksimi. Tiedämme vain sen, että hän ei vielä ole saavuttanut sitä".

Pentistä tullaan kesän ja syksyn aikana kirjoittamaan enemmän palstamillimetrejä kuin kenestäkään suomalaisesta pöytätennispelaajasta koskaan aikaisemmin. Hän tuo lajillemme julkisuutta tuhannen markkinointiprojektin verran. Liiton investoinnit Penttiin ovat ainakin toistaiseksi olleet niin pieniä, että hän maksaa ne kerralla takaisin ja kovien korkojen kera.

Pentti on nyt suomalainen huippu-urheilija. Sen voi päätellä esimerkiksi siitä, että ensimmäisten joukossa valintatiedon jälkeen puhelin ilmoitti mm. Olympiakomitean puheenjohtajan Risto Niemisen ja huippu-urheiluyksikön johtajan Mika Kojonkosken onnitteluviesteistä. Lajina pöytätennis on Rion myötä esillä monta viikkoa, sillä pian Pentin jälkeen paralympialaisiin villin kortin saanut Esa Miettinen aloittaa oman urakkansa. Mattias valmentaa ja Sonja Grefberg vastaa siitä, että kisat organisoidaan kunnolla. Proud to be a Finn.

Kiistaton kunkkumme on kuitenkin Benedek. Vilpittömät onnittelut koko suomalaisen pöytätennisväen puolesta. Road to Rio on ollut hieno kokemus jopa sivustaseuraajien silmin.

Esko Heikkinen

Esa Miettinen Rion paralympialaisiin

Maaliskuussa pöytätennisväki sai erinomaisia uutisia, kun Esa Miettinen pääsi ns. "villillä kortilla" mukaan Rio de Janeirossa syyskuussa 2016 pelattaviin paralympialaisiin edustamaan Suomea ja pöytätennistä. Kaiken tämän takana on pitkä ja monivaiheinen työ lajin parissa. Esan parapingisura alkoi pian jalan amputoimisen jälkeen vuonna 2004. Sitä ennen Esa oli jo SM-sarjatason pöytätennispelaaja. Pöytätenniksen pelaaminen alkoi kymmenen vuoden iässä, tänä vuonna mittariin tulee 53 vuotta. Lajikokemusta on riittämiin. Esa oli mukana myös Pekingissä 2008 ja Lontoossa 2012. Kokemusta siis on näistä parapöytätennispelaajien tärkeimmistä kilpailuista. Tänä vuonna tavoite on ottaa kilpailuista aiemmin puuttumaan jäänyt mitali.

Valmistautuminen Rioon

Esan valmentaja on pöytätennisliiton päävalmentaja Mattias Bergkvist. Yhteistyö Mattiaksen kanssa on haasteellista 400 km:n etäisyyden vuoksi. Esa ja Mattias pitävät yhteyttä sähköisesti. Varsinaisesti Esa ja Mattias pääsevät tekemään yhteistyötä leireillä ja kilpailumatkoilla. Mattiaksen tyyli tiivistää taktiset asiat voimakkaasti ottelutilanteissa on Esan mieleen. "Tami" Tammisen KISS-ajattelu sopii hyvin myös pöytätennikseen. Esa on suunnitellut valmistautumisen Rioa varten tarkasti. Lajittomatkin vaiheet on suunniteltu, voima- ja oheisharjoittelun rytmityksiä vaihdellaan. Tavoitteena on puurtamisen ja samankaltaisuuden tunteen minimointi. Lajiharjoittelussa pääpaino on syötöissä, syötönpalautuksissa, avauksissa ja varmuudessa. Hyvät lyönti- ja liikkumistekniikat ovat myös tärkeässä osassa.

Esan valmistautuminen Rioon tapahtuu enimmäkseen Kuopiossa. Tärkeä harjoituskaveri on Patrik Rissanen. Patrikilla on Esan tavoin tarvittavaa motivaatiota harjoitteluun ja kehittymiseen. Esa tekee Patrikin kanssa myös muitakin kuin lajiharjoitteita. Esan voi nähdä paljon kesällä harjoittelemassa Kuopion luolalla. Pientä huolta paikan suhteen aiheuttaa satunnainen kosteus kesällä, Esan toiveissa onkin mahdollisimman viileä kesä – päinvastoin kuin monella muulla.

Esa leireilee paljon kotimaassa ja ulkomailla kesän aikana. Kesäkuussa ohjelmassa on lyhyt leiritys Ruskeasuolla ja heinäkuussa Kisakalliossa. Nämä leirit ovat Suomen junioreiden EM-kilpailuihin matkaavien pelaajien leirejä johon Esa osallistuu sparraajana. Leiritykset palvelevat Esan valmistautumista Rioon hyvin. Esa on saanut sparraajakseen Kuopioon satunnaisesti myös Lauri Laaneen ja Aleksi Mustosen. Tänä vuossa myös Miikka O'Connor on osallistunut Esan sparraamiseen, Miikka lähtee myös Rio de Janeiroon Esan sparraajaksi. Esan sparraajana Pentti Olahillekin olisi järjestynyt Rion matka. Pentti näyttää järjestävän matkansa itse joten Miikka paikkaa Penttiä Esan sparrauskaverina. Ulkomaan leiritykset eivät ole vielä varmistuneet, mutta Esa lähtenee heinäkuussa Ruotsin Motalan ja elokuussa Ängbyn leireille. Esa punnitsee parhaillaan myös muita leirityskohteita ulkomailta. Mahdollisuuksia olisi lähteä esim. Englannin Sheffieldiin, Slovenian Laskoon ja Unkarin Balatonfurediin. Näillä leireillä olisi mahdollisuus harjoitella sekä para- että vammattomien pelaajien kanssa. Kaikkea Esa ei kalenteriinsa mahduta, liika on liikaa leirityksessäkin.

Esalla on tarkoitus myös kilpailla kesän aikana. Ängbyn kilpailut tulevat olemaan ohjelmassa, tähtäimessä on etsiä kilpailut ohjelmaan myös elokuun loppupuolelle. Mattias kartoittaa Esalle sopivia kilpailuja. Kesän aikana pelataan ulkomailla parakilpailuja, joihin osallistumista Esa ei ole vielä päättänyt. Kotimaan kilpailukalenteri ei tarjoa Esalle tukea Rioon valmistautumisessa.

Vastustajat ja tavoitteet

Rio de Janeirossa mitaleista kamppailee 15 pelaajaa. Kiinan Ma Lin lienee suurin ennakkosuosikki, mutta suurimmaksi haastajaksi on kohoamassa vasta 15-vuotias hallitseva Euroopan Mestari Belgian Laurens Devos. Edellinen kohtaaminen pelaajien välillä meni nuorelle Devosille. Esan arvion mukaan näiden kahden pelaajan takana taso on tasainen ja mitalit tullaan ratkaisemaan päivän kunnon perusteella. Kärkikaksikonkin kukistaminen on mahdollista kenellä tahansa kilpailuun osallistuvalla pelaajalla. Esalla on sama mahdollisuus, kun kaikki osuus kohdalleen on mitaleille mahdollisuudet. Se on myös Esan tavoite.

Esa tuntee kaikki vastustajansa, hän on kohdannut ne kaikki. Vastustajien pelityylit on tarkkaan analysoitu ja jopa vastustajien mailan materiaalivalintoja seurataan tarkkaan. Esalla on tehtynä taktinen suunnitelma kaikkia vastustajia vastaan, Mattias on osallistunut suunnitelman tekemiseen. Harjoituksissa tehdään näihin suunnitelmiin pohjautuvia harjoituksia. Vastustajien pelien videoita katsotaan vielä myös tarkkaan, jopa mielikuvaharjoittelu on mukana ohjelmassa. Esa ei jätä mitään kiveä kääntämättä tavoitteensa saavuttamiseksi.

Rio de Janeiron katsomosta tulee kuulumaan Esalle tuttujen ihmisten kannustushuutoja. Perheen lisäksi Esan tueksi lähtee uskollisia kannustajia ja tukijoita. Samat henkilöt ovat olleet mukana jo Pekingissä ja Lontoossa. "Enemmän kuin urheiluhulluja", toteaa Esa. Niin on Esakin, pöytätennikselle tärkeämpi yksilöurheilija kuin moni tietääkään.

Tsemppiä Esalle valmistautumiseen kohti syyskuun koitosta koko pöytätennisväen puolesta!

Teemu Oinas

Pentti Olah

Annika Lunström

Olah ja Lundström vakuuttivat SM-kisoissa

Vuoden 2016 SM-kisat pelattiin MBF:n järjestäminä Helsingissä Ruskeasuolla. Miesten luokissa startteja oli kiitettävän paljon MK 78 pelaajaa ja MN 34 paria, mutta naisten luokkiin osallistui huolestuttavan vähän pelaajia NK 7 pelaajaa ja NN 3 paria.

Miesten kaksinpeli

Miesten kaksinpelin alkupoolit sujuivat pitkään ilman yllätyksiä. Pooli toisensa jälkeen päättyi suoraan ennakkoasetelman mukaan. Muutama yllätys nähtiin kuitenkin. Suurin niistä oli poolikolmosen Miko Haaralan/KuPTS nousu poolin voittajaksi kaatamalla ensin Tuomas Perkkiön/OPT-86 3-2 ja sitten Riku Anttilan/TIP-70 puhtaasti 3-0. Jorma Lahtinen/JysRy onnistui myös yllättämään pooliykkösen Chau Dinh Huyn/PT Espoo voittaen poolin. Saman poolin viimeisessä ottelussa sijoista 3-4 Paul Jokinen/PT 75 otti uransa parhaan voiton kaatamalla 400 rating pistettä korkeammalla olevan Petter Punnosen/JPT 3-1. Toinen nuori pelaaja Arttu Pihkala/PT Espoo taas näytti kaapin paikan Pekka Ågrenille/OPT-86 voittaen ottelun 3-1 ja poolin puhtaalla pelillä.

Jatkocupissa Arttu jatkoi hyviä pelejä voittamalla Jani Kokkosen/Wega 4-2, mutta Miikka O'Connor/Wega oli liian kova pala nuorukaiselle toisella kierroksella. Jatkocupin suurin taistelu nähtiin kun Noah Steif/MBF nousi 1-3 tappiosta 4-3 voittoon Patrik Rissasta/KuPTS vastaan. Toisella cup-kierroksella vain Lauri Laane/TIP-70 ja vanha kettu Tom Lundström/LPTS onnistuivat yllättämään paremmin rankatut vastustajansa.

Jos kolmaskaan cup-kierros ei tarjonnut monta yllätystä tarjosi se kuitenkin kilpailujen parhaat taistelut. Kun kaikki kierroksen 8 ottelua pelattiin samaan aikaan oli yleisö hankalan valinnan edessä kun piti valita 5 huikeasta taistelusta: Miikka O'Connor – Pasi Valasti/PT 75, Mika Räsänen/TIP-70 – Otto Tennilä/PT 75, Lauri Laane – Roope Kantola/TuKa, Aki Kontala/Wega – Tom Lundström tai Jani Jormanainen/PT Espoo – Samuli Soine/TIP-70. Hyvistä taisteluista huolimatta vain Otto pystyi yllättämään voittamalla Mikan 4-2 ja oli ainut ei-sijoitettu pelaaja kahdeksan parhaan joukossa.

Sunnuntain puolivälieräotteluissa hyvät pelit jatkuivat. Ylivoimainen ennakkosuosikki Pentti Olah/SeSi joutui ainoan kerran vähän tiukemmalle, mutta voitti lopulta Pauli Hietikon 4-2. Erinomainen taistelu Paulilta kuitenkin. Toni Soine/PT Espoo näytti selvittävän ottelunsa Pasi Valastia vastaan kun voitti neljännen erän 11-1 ja vielä viidennen erän tiukan taistelun jälkeen, mutta kuten monta kertaa aiemmin Pasi onnistui hyvän taistelun jälkeen kääntämään ottelun itselleen erin 4-3. Kun Roope Kantola kaatoi Otto Tennilän 4-1 ja Samuli Soine voitti Aki Kontalan kuuden tasaisen erän jälkeen 4-2 oli semifinaaliparit selvillä.

Semifinaalit ja finaali tarjosivat hyvää mutta aika yksipuolista peliä. Pasi oli pelkkä suupala Pentille (4-0) ja Roope voitti Samulin 4-1. Finaalissa Roope oli sitten aseeton Penttiä vastaan vaikka onnistui voittamaan kolmannen erän. Muiden erien numerot kuvaavat paremmin miten paljon edellä muita pelaajia Pentti oikein on 11-4, 11-5, 11-13, 11-4, 11-5 ja koko ottelu Pentille 4-1.

Naisten kaksinpeli

Naisten kaksinpelin ensimmäisessä poolissa ainut yllätys oli Jannika Oksasen/LPTS 3-0 voitto Annika Lundströmistä/MBF. Molemmat pelaajat etenivät kuitenkin semifinaaleihin. Sofie Eriksson/ParPi ei kyennyt haastamaan

Jannikaa tai Annikaa vaan hävisi molemmille erin 3-0.
Toisessa alkupoolissa Pihla Eriksson/MBF haastoi ensimmäisessä ottelussa moninkertaisen Suomen mestarin Anna Kirichenkon/PT Espoo, mutta 2-0 erä-johto muuttui 3-2 tappioksi Annan vietyä seuraavat erät 11-6, 11-7, 11-5. Kun Luo Yumo/TIP-70 vielä voitti Pihlan etenivät Anna ja Yumo semifinaaleihin.
Sunnuntain semifinaaleissa ei ollut epäilystä voittajista. Yumo oli täysin aseeton Jannikan pelityyliä vastaan, voitto Jannikalle 4-1. Toiseen semifinaaliin Annika tuli erittäin latautuneena. Anna onnistui voittamaan ensimmäisen erän 11-7 ja toinen erä meni jatkopalloille. Ottelun ratkaisu nähtiin kun Annika voitti toisen erän 16-14. Sen jälkeen Annika hallitsi peliä, vaikka Anna onnistuikin voittamaan viidennen erän. Ottelu Annikalle 4-2.
Finaali ei ollut toisto lauantain pooliottelusta, vaan Annika dominoi ottelua alusta loppuun. Jannika haastoi hyvin ja pääsi toisen erän jatkopalloille ja voitti kolmannen erän, mutta tällä kertaa hän ei mahtanut mitään raivoisasti taistelevaa Annikaa vastaan. Finaali Annikalle selvästi 4-1.

Miesten nelinpeli

Miesten nelinpelissä kahdeksan parhaan joukossa nähtiin yhtä poikkeusta lukuun ottamatta kaikki ennakkosuosikit. TIP-70:n Aleksi Mustonen ja Jussi Mäkelä kaatoivat ensin Ari-Matti Koskisen/LPTS ja Mika Tuomolan/PT 75 3-2 ja sitten oman seuran parin Lauri Laane/Timo Tamminen suoraan 3-0.
Puolivälierässä Pentti Olah/Otto Tennilä olivat kuitenkin liian kova vastus. Vanha luottonelinpelipari Mika Räsänen/Manu Karjalainen oli omassa puolivälieräottelussa alla jo 2-0, mutta voittivat seuraavat kolme erää Pauli Hietikkoa/Toni Soinetta vastaan ja etenivät semifinaaleihin. Kun vielä ykkössijoitetut Samuli Soine/Roope Kantola kaatuivat 3-1 olivat Mika ja Manu finaalissa. Toisessa semifinaalissa Miikka O'Connor ja Aki Kontala taistelivat hyvin mutta joutuivat lopulta taipumaan 11-7 viidennessä erässä parille Olah/Tennilä.
Finaali oli tiukka, mutta Pentti ja Otto onnistuivat voittamaan ratkaisevat pallot ja lopulta koko ottelun 12-10, 12-10, 9-11, 11-6.

Naisten nelinpeli

Naisten nelinpeliin oli ilmoittautunut vain kolme paria. Parit oli ratingsija-lukujen (6, 8 ja 8) perusteella hyvin tasaisia, mutta kuitenkin ennakkoon oli arvioitu että ratkaisu nähdään viimeisessä ottelussa Jannika Oksanen/Anna Kirichenko vastaan Pihla Eriksson/Annika Lundström. Näin ei kuitenkaan käynyt. Sofie Eriksson/Luo Yumo yllättivät Jannikan ja Annan voittamalla 3-1. Kun Sofie ja Yumo vielä voittivat Pihlan ja Annikan suoraan 3-0 oli luokan voittajat selvillä.
Viimeisessä ottelussa Pihla ja Annika voittivat 3-0 ja varmistivat hopeamitalin, jättäen Jannikan ja Annan pronssille.

Sekanelinpeli

Sekanelinpelissä nähtiin heti yllätys kun Alex Naumi/KoKa ja Pihla Eriksson voittivat Jani Jormanaisen/PT Espoo ja Anna Kirichenkon tiukan viisieräisen kamppailun jälkeen. Toinenkin yllätys oli lähellä kun Matias Ojala/TuPy ja Sofie Eriksson haastoi Lauri Laanen ja Luo Yumon erinomaisella pelillä. Tällä kertaa tuli kuitenkin tappio 3-2.
Lauri ja Yumo jatkoivat hyviä otteitaan ja kaatoivat luokan selvät ennakkosuosikit Pentti Olah ja Annika Lundström 11-9 viidennessä erässä. Toisessa semifinaalissa kakkossijoitetut Jannika Oksanen ja Samuli Soine olivat liian kovia Alexille ja Pihlalle, 3-0 voitto Samulille ja Jannikalle. Finaalissa Laurin ja Yumon hyvä pelivire jatkui ja he varmistivat kultamitalin erittäin tiukan neljännen erän jälkeen 21-19.
SM-kilpailut olivat kokonaisuudessaan onnistunut tapahtuma, jossa nähtiin paljon kovatasoista peliä ja huikeita kamppailuja, vaikka tällä kertaa ennakkosuosikit yleensä selvisivät voittajina. Jatkoa ajatellen Suomen pöytätennis tarvitsee ehdottomasti lisää naispelaajia, ettei henkilökohtaiset SM-kisat kutistu kahteen luokkaan (MK ja MN).
Iso kiitos kaikille osallistujille, yleisölle, MBF:n väelle ja kaikille tuomareille. Teidän kaikkien ansiosta saimme luotua kisoihin hyvän tunnelman ja vietyä ne läpi onnistuneesti ja aikataulussa. Erityiskiitos myös kilpailuvaliokunnan Teemu Oinaalle kaikesta tuesta kilpailujen arvontojen tekemiseen ja alkuvalmisteluihin.

Teksti ja kuvat: Måns Holmberg

Pauli Hietikko

Roope Kantola ja Pentti Olah

Roope Kantola ja Samuli Soine

mn pingis
Parasta peliin

MEILTÄ TODELLA LAAJA VALIKOIMA UUSIA MUOVIPALLOJA

NYT KAIKKI PALLOT TARJOUSHINTAAN

(tarjoukset voimassa kaksi täyttä kalenteriviikkoa lehden ilmestymisestä)

Verkkokauppa: www.mn-pingis.fi

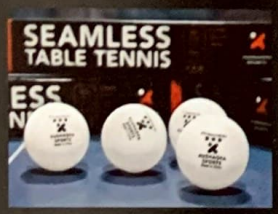
XIOM * 40+ seamless**
Saumaton huippupallo. Loistava hinta/ laatusuhde! Hinta alkaen 4,90/3 kpl

TIBHAR * 40+ SL**
Nyt myös TIBHAR tarjoaa saumattoman vaihtoehdon. Hinta alkaen 4,50/3 kpl.

Butterfly * G40+**
Uusi huippupallo Butterflyltä. Pallo tehdään Saksassa! Hinta alkaen 5,50/3kpl.

XuShaoFa * 40+**
Saumaton kisapallo.
Hinta alkaen 8,50/6 kpl

JOOLA Flash * 40+**
Saumaton uutuus
Hinta alkaen 4,95/3 kpl

Master Quality Ball 40+
Kisapallon laatu harjoituspallon hinnalla!!! 45,90/72 kpl

Butterfly Easy Ball 40+
Erittäin laadukas harjoituspallo.
Tehty Saksassa! Alkaen 3,95/6 kpl

MN-Pingis | Rahikuja 8 | 21260 Raisio | 044 5335 366 | info@mn-pingis.fi

Verkkokauppa auki 24/7. Puhelimitse palvelemme maanantaista perjantaihin klo 12.00-20.00.

Mailapeliyhteistyö -yhdessä enemmän

Mailapeliyhteistyössä toteutuu selvästi ajatus siitä, että yhteistyöllä olemme vahvempia kuin erikseen. Konkreettisesti tämä näkyy, että koulumaailman ovet avautuvat huomattavasti helpommin.

Henrik Zilliacus tennisliitosta totesi ministeriön tapahtumassa mailapeliyhteistyöstä seuraavaa: "Lajeina olemme riittävän samankaltaisia, että harrastetasolla on helppo löytää yhteistyötä. Liitot ovat kooltaan toisistaan poikkeavia, mutta tämä ei ole yhteistyötä haitannut. Tärkeä edellytys yhteistyölle on toiminnan sujuminen henkilötasolla sekä liittojen välinen luottamus". Tähän on helppo yhtyä - tästä on kyse.

Mailapeliliitot ovat jo muutaman vuoden ajan tehneet aktiivista yhteistyötä koulupäivän liikunnallistamisen eteen. Vuonna 2015 mailapeleillä oli kaksi erillistä hanketta, joista toisessa olivat mukana Tennis-, Sulkapallo- sekä Pöytätennisliitto ja toisessa Squash- sekä Sulkapalloliitto. Vuonna 2016 nämä erilliset hankkeet yhdistyivät Mailapelit varhaiskasvatuksen ja koulupäivän liikunnallistamisen tukena -yhteishankkeeksi, jossa ovat mukana Tennis-, Pöytätennis-, Sulkapallo-, Squash- ja Racketlonliitto. Opetus- ja kulttuuriministeriö myönsi mailapelin yhteishankkeelle 50 00 euron avustuksen.

Hankkeen vaikutusten piiriin pyritään saamaan 200 koulua, 30 päiväkotia, 30 mailapelikerhoa sekä 200 opettajaa ja yhteensä huikeat 25 000 lasta. Hankkeen toimenpiteet kohdistuvat kouluihin ja varhaiskasvatukseen ja sen aikana kehitetään olemassa olevia ja luodaan uusia toimintamalleja liikuntatunneille, välitunneille, lajiesittelyihin ja kerhotoimintaan. Lisäksi hankkeen aikana koulutetaan opettajia ja luodaan uusia sisältöjä mailapelien opetusmateriaaliin.

Liikkuva Koulu –ohjelman kanssa tehdään tiivistä yhteistyötä ja huomioidaan uuden, vuonna 2016 voimaan tulevan Perusopetussuunnitelman tavoitteet. Hankkeelle tullaan palkkaamaan mailapelikoordinaattori, joka vastaa toiminnan toteutuksesta yhdessä lajiliittojen työntekijöiden kanssa.

Yhteistyö herättää myös pelkoa siitä, että jäämme pienempänä jalkoihin. Näin voi käydä jos emme ole itse aktiivisia. Konkreettinen työ tehdään edelleen paikallisesti ja seuroissa. Tämä hanke luo edellytyksiä ja pohjia. Herättelenkin jo nyt seuroja lähtemään toimintaan mukaan tulevalla kaudella.

Taneli Keinonen

Samuli pronssipallilla, ruotsalaismestarit ovat jo kiiruhtaneet suihkuun.

NETU sujui vaatimattomasti

Pohjois-Euroopan senioreiden mestaruuksista pelattiin 20.-22. toukokuuta Oslossa, Norjan liiton hienossa harjoituskeskuksessa Fornebussa. Suomesta matkaan lähti naisjoukkue Anna Kirichenko, Annika Lundström ja Jannika Oksanen. Miehiä edustivat Miikka O´Connor, Samuli Soine ja Otto Tennilä, Pentti Olahin pelatessa samaan aikaan Nigeriassa.

Päävalmentaja Mattias Bergkvist tiivisti raporttinsa yhteen lauseeseen: "Tämä taitaa olla peliesityksien puolesta vaatimattomin kisa, jonka seniorimaajoukkue on minun aikanani pelannut". Ja mollivoittoista tosiaan oli. Vaikka kisan taso ei ollut ihan päätähuimaava, suomalaisten ainoaksi palkintopallisijoitukseksi jäi Samulin nelinpelipronssi Viron Vallut Vainulan kanssa.

Perjantaina pelattiin pääosin joukkuekisaa ja miehissä joukkueet oli jaettu kahteen pooliin. Suomi hävisi Tanskalle ja Liettualle 0-3 ja Norjalle 1-3 Samulin vastatessa kavennuksesta. Miikka pelasi tiukkoja otteluita ja eriä, mutta tällä kertaa ne kääntyivät säännönmukaisesti naapurille. Naisissa Suomi voitti Islannin 3-0, mutta kärsi samannumeroiset tappiot niin Ruotsille, Tanskalle kuin Norjallekin. Joukkueen panosta vaivasi Jannikan vatsatauti, jonka vuoksi joukkuepelit jäivät häneltä pääosin väliin. Nelinpeleistä ei Samulin pronssin lisäksi ole paljon kerrottavaa, sillä mikstissä Otto ja Anna voittivat yhden pelin ja etenivät kahdeksan parhaan joukkoon. Muissa peleissä noutaja saapui jo ensimmäisen vastustajan muodossa.

Kaksinpeleissä jatkui melkein sama tahti, vaikka peliesitykset olivat ainakin lievästi virkeämpiä kuin joukkuekisassa. Annika voitti islantilaisen vastustajan ja Miikka grönlantilaisen (jotka olivat muuten ensimmäistä kertaa NETU:ssa mukana), mutta seuraavat vastustajat olivat heillekin liikaa. Otto taisteli hyvin Ruotsin Oscar Permania vastaan ja pelasi kisojen näyttävimmän suomalaispelin. Ruotsi vei lopulta kisan kaikki mestaruudet.

Kisojen yhteydessä pidettiin myös NETU:n kokous, joka valitsi Ruotsin liiton puheenjohtajan Petra Sörlingin järjestön uudeksi puheenjohtajaksi pitkään istuneen norjalaisen Öivind Eriksenin jälkeen. Kokous päätti myös, että vanhanaikaista suoran cupin kilpailumuotoa tullaan kehittämään jo seuraaviin kisoihin. Ensi vuonna NETU-kisat järjestetään vain junioreille, todennäköisesti Virossa tai joka tapauksessa Balttiassa. Vuoden 2018 seniorikisat pelataan Virossa ja veteraanikisat Ruotsissa.

Norjalaiset olivat järjestäneet kisalle hienot puitteet. Erityisen hienoa oli se, että he olivat koonneet käsiohjelmaansa yksiin kansiin koko PM- ja NETU-kisojen mitalihistorian. Se ei suomalaisittain ole järin pitkä, mutta onpa nyt dokumentoitu.

Esko Heikkinen

Ruskeasuon kunniakkaassa pelihallissa kokoontuu joka tiistai ja torstai neli-viisikymmenpäinen joukko kokemaan pelaamisen riemua. On kokoontunut jo noin 20 vuotta.

Pingisiloa Ruskeasuolla

Yhdessä pelaten

"Mitä minä päivisin tekisin, jos en pääsisi tänne pelaamaan?" Tämän meistä pelaajista allekirjoittaa aika moni. Suurin osa meistä on eläkkeellä ja ikähaitari on 60-vuotiaasta aina 97 vuoteen. Vaikka pingis on yksilölaji, ilman kavereita pelistä ei tulisi mitään. Rusalla jokaiselle löytyy tasoistaan peliseuraa.

On useissa tutkimuksissa todettu, että muiden seurassa tekeminen ja harrastaminen kohentaa ja ylläpitää terveyttä. Liikkuvuus säilyy ja muisti! Eräpisteiden laskeminen ja ennen kaikkea nelurissa syöttäjän muisteleminen kohentaa muistikeskusta,

Monet syntymäpäiväpullat on kahvilassa nautittu. Myös suru-uutiset on koettu yhdessä.

Ruskeasuon katsomon penkeillä ei istuskella sen vuoksi, ettei ole pelikaveria. Jokainen otetaan mukaan. Heikompia pelaajia opastetaan isällisesti ja äidillisesti.

Rusalla ei pelata titteleillä. Tiedämme toisistamme usein vain etunimen. Toki ystävyyssuhteitakin on vuosien varrella syntynyt. Pingiksen pelaajat ovat aktiivista väkeä, monilla on muitakin harrastuksia. Esimerkiksi golfia pelaavat useat.

Ruskeasuon aktiivinen joukko edistää lajin levitystä. Monien lapset ja lapsenlapset ovat innostuneet pingiksestä isoisän tai isoäidin esimerkistä.

Pöydät alkavat täyttyä

Pelaaminen maksaa 96 euroa vuodessa. Eläkeläisten pelivuoro jatkuu klo 16 asti, jolloin alkavat seurojen vuorot. Rusan pelaajat kuuluvat eri seuroihin. Voi siis vielä jatkaa nuorempien pelureiden kanssa. Ja vielä, suu mutrussa pelaavia en ole Rusalla nähnyt. Toki taistelupelejä, mutta ilman raivoa. Fair play!

Ruskeasuon Grand old man, Oiva Siitonen, käy säännollisesti Rusalla. Oiva on saanut useita arvokisamitaleita eri puolilta maailmaa. Hän osallistuu ns. Rusasarjaan ja täytyy todeta, että nuoremmilla on hänen kanssaan täysi työ pysyä vauhdissa mukana. Oiva kertoo saavansa paljon iloa pelaamisesta. Pelaaminen ylläpitää kuntoa ja Oiva hoitaakin omakotitalonsa puuhia itsenäisesti edelleen.

Rusasarja

Ns. rusasarja kehiteltiin, jotta pelaajat tutustuisivat toisiinsa ja pelikaverit vaihtuisivat. Rusasarjan ovat ideoineet Kari Leskinen, Leif Huttunen , Seppo Orivuori ja Esko Lemettilä.

Kymmenisen vuotta sitten aloitettiin neluriksalla, jossa neljä pelaajaa pelasi kolme nelinpeliä paria ja vastustajia vaihtaen. Voitosta tuli yksi piste; kolme voittoa antoi kolme pistettä. Myöhemmin otettiin mukaan bonuspisteet. Näin saattiin hajontaa yhteispisteisiin.
Alkuun nämä kisat pelattiin kahdessa divisioonassa pelaajien taitotason mukaan. Viimeisin kisa pelattiin kahdessa rinnakkaisessa lohkossa tasoituksin. Alkupelien jälkeen jatkettiin ylä -ja aladivisioonassa cupsysteemillä finaaleihin asti.
Yhden pelikauden aikana pelataan yksi neluri- ja yksi kaksinpelikisa.
Pari viimeistä kaksinpelisarjaa on pelattu ns. ikätasurina.Kaikki pelaajat ovat aluksi samassa sarjassa. Pelit pelataan neljän henkilön alkupooleissa tasoitukset huomioiden. Tasoitukset sisältävät ratingpisteet, ikäpisteet ja naisille annetaan yksi extrapiste. Jatkossa muodostuu jälleen ylä -ja aladivisioona ja jatkopelit voivat alkaa. Kauden alussa maksetaan pieni osallistumismaksu. Parhaat palkitaan kauden lopussa järjestettävässä kakkukahvitilaisuudessa. Ylädivisioonan voittaja saa haltuunsa vuodeksi Rusamaljan.

Rusasarja on koettu myönteisenä ja meitä rusalaisia yhdistävänä tekijänä.Se myös jäntevöittää Rusalla pelaamista.

Ruskeasuon kahvilassa puidaan asioita maan ja taivaan väliltä. Jälkipelejäkin jotkut kuuluvat pelaavan!

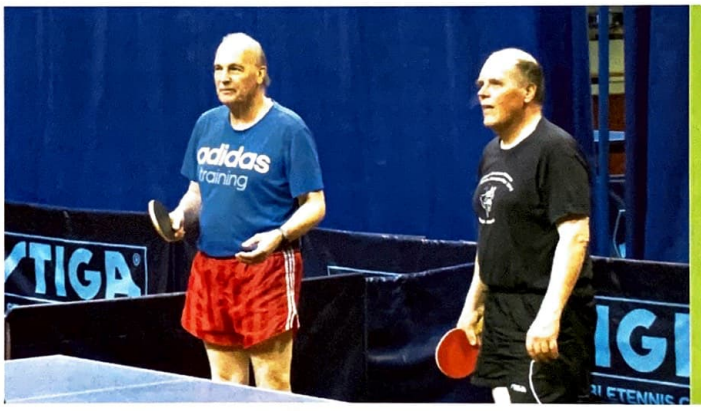
Teksti: Pirkko Mäkinen ja Esko Lemettilä
Kuvat: Esko Lemettilä

Oiva Siitonen vauhdissa.

Seppo Orivuori, Esko Lemettilä, Leif Huttunen ja Kari Leskinen.

Neluria odotellessa, Leif Huttunen ja Kauko Siitonen.

Kaksinkamppailussa Raija Santala ja Markku Kalenius.

Osmo Ruskelin, Reino Mäkelä ja Pirkko Mäkinen lepotauolla.

Kilpailuvaliokunnan pöytätenniskysely

Kilpailuvaliokunnassa oli vuoden ajan heitelty ilmaan ajatusta että kentältä pitäisi saada palautetta. Kahdenkeskisissä puheissa palautetta saadaan harvoin. Palaute on yleensä pelkästään positiivista, liittyy se sitten ratingiin tai sarjapeleihin. Ilman kritiikkiä kuitenkaan ei voi olla kehitystä, joten maaliskuun aikana kilpailuvaliokunta kasasi kyselyn pohjan ja sai julkaistua sen nettiin ennen aprillipäivää. Kyselyyn kerättiin vastauksia kuusi viikkoa ja vastauksia saatiin mukavat 156 kappaletta. Kiitos kaikille vastanneille. Allekirjoittaneen ajatuksissa tosin oli isompikin vastausmäärä etenkin nuorten osalta, mutta tällä kertaa näin. Sitten asiaan eli tulosten perkaamiseen.

Vastaajien ikäjakauma oli valitettavan odotetusti veteraanipainotteinen. Alle 18-vuotiaita vastanneita oli vain 7% ja vähintään 35-vuotiaita peräti yli 75%. Suurin vastaajaryhmä oli niukasti 50-64 vuotiaat ennen 35-49 vuotiaita. Vastaajilta kysyttiin myös sukupuolta ja se paljasti lajin karun miesvoittoisuuden, vastaajista 95% oli miehiä. Toivottavasti tämä muuttuu pitkässä juoksussa. Asuinalueittain vastauksista lähes 50% tuli Uudenmaan alueelta, toiseksi suurimmat alueet olivat Turun alue ja hieman yllättäen Itä-Suomi molemmat noin 14% osuudella.

Sarjapelit

Kyselyyn saatiin vastauksia tasaisesti kaikilla sarjatasoilla pelaavilta pelaajilta. Suurin vastaajien ryhmä koostui odotetusti 3-divisioonan pelaajista. Kysymykseen siitä kuinka tärkeitä sarjapelit ovat lajin harrastamisen kannalta saatiin yli 40%:lta vastaus että ne ovat tärkeitä. Erittäin tärkeitä ne ovat jopa yli 25%:lle pelaajista. Neutraali vastaus saatiin 19%:lta ja vähemmän tärkeäksi sarjapelit kokee yhteensä noin 15% pelaajista. Sarjapelien järjestelyihin ollaan hämmentävänkin tyytyväisiä. 47% on tyytyväisiä ja 14% jopa erittäin tyytyväisiä. Vajaa 30% antoi neutraalin vastauksen ja tyytymättömiä on vajaat 10%. Vapaissa vastauksissa sarjapelejä kehuttiin siitä, että saa pelata paljon pelejä ja joukkuepelaaminen on keskiössä. Muut mainittavan arvoiset positiiviset asiat ovat sosiaalisuus, erilaiset vastustajat ja kovat ottelut. Parannettavien asioiden puolella mainintoja saivat pitkät matkat, liian paljon pelejä, otteluista sopimisen vaikeus (viikkopelit) ja se ettei otteluissa ole tuomareita. Huomionarvoista on että peräti 55 vastausta mainitsi, ettei sarjapeleissä ole mitään parannettavaa. Parannettavaa kuitenkin on, ja niistä mielipiteet jakautuivat laajasti. Poimitaan vastauksista muutama otos. Kotietuna kotijoukkue saisi täyttää omat nimet ottelupöytäkirjaan vierasjoukkueen nimien ollessa jo nähtävillä siellä. Tämä toisi pöytätennisotteluihin oikean kotiedun. Jos tätä vietäisiin eteenpäin niin silloin jouduttaisiin varmasti luopumaan kotijoukkueen arpomisesta esimerkiksi karsintaturnauksissa. Runkosarjassa paremmin sijoittuneella pitäisi olla kotietu. Lisäksi nostan esille sen että SM-sarjan ottelumääristä on jonkun verran kommentteja, osa pelaajista kokee että pelejä on liikaa per turnaus ja minun täytyy yhtyä tähän mielipiteeseen. SM-sarjassa voisi olla parempi pelata esimerkiksi seitsemän turnausta kaudessa ja näissä kussakin turnauksessa kaksi joukkueottelua. Luonnollisesti nämä turnaukset pitäisi sitten yhdistää esimerkiksi GP-kilpailujen yhteyteen. GP-kilpailut lauantaina ja sarjapelit sunnuntaina. Näin saataisiin SM-sarjaan enemmän sarjan tuntua.

Rating

Mielipiteitä vahvasti jakava ratingjärjestelmä, tai näin ainakin ennen kyselyn tekemistä ajattelin. Henkilökohtaisesti saamani palaute ratingjärjestelmästä on ollut suurimmaksi osaksi positiivista, itse myös olen tykännyt järjestelmästä alusta asti. Ratingiin tyytyväisiä on 45% vastanneista, erittäin tyytyväisiä on 23%, neutraalin vastauksen antoi 20%. Tyytymättömiä on yhteensä vajaat 12%. Tämä jakauma on mielestäni aika odotettu ja vastaa saamaani palautetta. Vapaissa palautteissa ratingia kehuttiin ylivoimaisesti eniten siitä, että pisteiden sekä pelitason seuraaminen on nyt mahdollista lähes reaaliajassa. Muita eniten mainintoja saaneita positiivisia asioita olivat listojen nopea julkaisutahti ja se että jokainen ottelu on tärkeä. Negatiivistakin tähän listaan saatiin kun 16 vastaajaa totesi että ratingissa ei ole mitään hyvää. Tämä täsmää aika hyvin 12% tyytymättömien määrään. Poimintoja positiivisista on myös mainittava. Moni muukin on huomannut että sijoittaminen kilpailuissa on ratingin myötä parantunut huomattavasti. Oikeaa ja oikeudenmukaista paremmuusjärjestystä myös kehutaan. Ehkäpä yhtenä tärkeimpänä positiivisena mielestäni on myös se että rating tarjoaa valtakunnallisen rankkauksen heti peliuran alussa. Tämä tarjoaa aloittaville junioreille pisteidenkeruuseen tavoitteet jonka pohjana on harjoittelu.

Ratingissa on tietysti parannettavaakin. Eniten sai mainintoja inflaatio, eli pisteiden määrä nousee vaikka pelitaso ei nouse. Tähän kilpailuvaliokunta onkin tekemässä korjausta. Oma henkilökohtainen mielipiteeni olisi se että pistetaulukot muokattaisiin semmoisiksi että pisteitä tulee ja menee aina saman verran. Kaikki leikkurit olisi hyvä poistaa. Näin ratingista saataisiin systeemi jota ei juurikaan tarvitse korjata. Hyvänä vinkkinä suosittelen kaikille oman sijoituksen seuraamista pisteiden sijaan. Sijoitus kertoo missä mennään suhteessa muihin. Muita mainintoja saaneita parannuskohteita on pidempi pistetaulukkojen julkaisuväli ja luokkavoittajien sekä hyvien sijoitusten palkitsemattomuus. Poimintoina alempaa listalta nappaisin sen, ettei rating ruoki kilpailuaktiivisuutta. Tämä kuitenkin on vain kolmen vastaajan mielipide. Toinen mielenkiintoinen kehityskohde on luokkien minimirating, ehkäpä tämä voisi olla hyvä idea. Mielummin pienemmät ja tasaisemmat luokat kuin se että luokassa on mukana pelaajia yli 500 pisteen ratingerolla. Nämä ottelut eivät ole mielekkäitä kenellekään. Loppuun on vielä mainittava että peräti 61 vastausta mainitsi että rating ei tarvitse mitään muutoksia. Määrä on vakuuttava.

Palautteista näkee selvästi jakautuneisuuden. Osa haluaisi että miinuspisteet jopa poistettaisiin kokonaan, tämähän oli rankingsysteemin periaate. Osa taas haluaisi, minun tapaan, että voitoista saatavat ylimääräiset kannustinpisteet poistetaan. Tietyllä tapaa on kuitenkin hyvä, että paljon kilpailemalla saa pientä etua suhteessa semmoisiin pelaajiin jotka eivät paljon kilpaile. Etu on pienehkö, mutta se on olemassa. Tämä luo pelaajille tunteen, että jos haluaa saada hieman paremman sijoituksen niin kannattaa kilpailla paljon. Maailmanranking muodostuu myös ratingin periaatteilla, mutta siellä on mukana myös bonuspisteet. Pisteet on eroteltu, joten raa'an ratingin näkee myös halutessaan. Ehkä Suomeenkin voisi jossakin vaiheessa tuoda tämmöisen kaksivaiheisen ratingin. Tämä kuitenkin vaatii tekijöitä ja toteuttajia, joita meillä ei nyt ole saatavilla.

Luokitus

Luokituksen paluuta ratingjärjestelmään on silloin tällöin väläytelty. Kyselyssä vajaat 39% on tämän kannalla, vajaat 37% on

puolestaan vastaan. 25%:lla ei ole mielipidettä tähän. Asia jakaa mielipiteet vahvasti. Meillä on kuitenkin lajin vahvana perinteenä ABC-SM kilpailut ja näiden raja on nyt hämärtymässä kun pelataankin ratingpisteiden mukaisia SM-kilpailuja. Kilpailuvaliokunta teki hallitukselle esityksen tämän kevään liittokokoukseen että luokkien SM-kilpailut palautettaisiin ratinglistojen sijojen mukaan pelattaviksi SM-kilpailuiksi. A-luokan SM-kilpailuun ei saisi osallistua 20 ratinglistan parasta, B-luokan SM-kilpailuun 150 parasta jne. Kilpailuvaliokunta tutki SPTL:n sivuilta löytyviä pöytätennislehtiä ja laski sieltä historiallisen datan näiden pelaajamäärien taustaksi. Hallitus kuitenkin hylkäsi kilpailuvaliokunnan esityksen. Perustelu oli tietysti osuva, kilpailuvaliokunnan toinen läpimennyt esitys jolla sijoittaminen hoidetaan jatkossa ratingpisteiden perusteella, eikä ratingsijojen perusteella. Tämmöinen esitys kuitenkin jäi nyt kuplimaan pinnan alle. Ratingtaulukoihin ei tarvitsisi tehdä mitään inflaatiokorjauksia jos SM-kilpailuihin osallistuminen hoidettaisiin ratingsijojen perusteella. Luokkanousut olivat kova juttu pöytätenniksessä ennen ratingia. Itsekin muistan varsin hyvin kaikki luokkanousuni, vaikka en muista koskaan liitolta mitään luokkanousu-ilmoituksia kotiin saaneeni. Ratingjärjestelmään on toteutettavissa varsin hyvin luokitukset, tämä tosin myös vaatii tekijöitä jotka osaavat koodata. Lisäksi pitäisi saavuttaa sopimus miten luokkarajat tehtäisiin. Tässä olisi paljon työtä josta olisi hyötyjä saatavissa lajille.

Kyselyssä kysyttiin vielä onko ratingsysteemi parempi kuin aiemmin käytössä ollut rankingjärjestelmä. Vastaajista vajaat 64% antoi äänensä ratingsysteemille, 23%:lle järjestelmällä ei ole merkitystä ja vajaat 14% kannatti vanhaa järjestelmää.

Kilpailut

Kyselyyn siitä onko vastaaja osallistunut viimeisen vuoden aikana SPTL:n kilpailutoimintaan antoi kyllä-vastauksen peräti 88% vastaajista. Prosentti on todella erikoinen koska kilpailuvaliokunnan ratingtietostoista tehtyjen analyysien perusteella vain 30-40% ratinglistan aktiivisista pelaajista osallistuu kilpailuihin. On siis mahdollista että vastaajista osa on sekoittanut kilpailutoiminnan sarjatoimintaan. Kilpailujen tärkeys lajin harrastamisen kannalta on selvä. Peräti 34% ilmoitti sen erittäin tärkeäksi, 33% tärkeäksi ja vajaat 19% neutraaliksi. Toisaalta vajaalle 14%:lle kilpailut eivät juuri ole tärkeitä. Negatiivisimman vastauksen antoi vain reilu 1% vastaajista, eli kaksi kappaletta. On siis aivan selvää että kilpailut ovat tärkeitä ja niihin kannattaa panostaa. Kysymykseen siitä onko lähialueellasi tarpeeksi kilpailuja saatiin ehkä hieman yllättävä vastaus. Henkilökohtaisesti olen saanut palautetta että kilpailuja on ehkä hieman liikaa. Kysymys osoittaa toisin. Vajaat 50% ilmoittaa että kilpailuja on sopiva määrä. 23% on kultenkin sitä mieltä että kisoja on hieman liian vähän, yli 8% jopa ilmoittaa että kisoja on aivan liian vähän. 17% ilmoitti että kisoja on liikaa, vain vajaa 2% oli sitä mieltä että kisoja on aivan liikaa. Tätä jakaumaa minulla on tarkoitus analysoida myöhemmin kyselystä tarkemmin pingisfoorumilla netissä. On syytä selvittää millä alueilla Suomessa kilpailuja on liian vähän. Pikaisen analyysin perusteella tyytymättömimpiä ollaan Itä-Suomessa, Keski-Suomessa, Pohjanmaalla ja Pohjois-Pohjanmaalla. Tyytyväisimmät vastaukset tulevat Uudenmaan alueelta. Vastausjakauma on odotettu.

Kysyttäessä tyytyväisyydestä kilpailuihin vastaukset olivat yllättävänkin positiivisia. Vajaat 14% ilmoitti että ovat erittäin tyytyväisiä kilpailuihin. Tyytyväisiä on peräti vajaat 39%. Neutraalin vastauksen antoi vajaat 42%. Tyytymättömiä on reilut 6%, erittäin tyytymättömiä ei ainoatakaan! Onko tässä sitten kyseessä se että koska pöytätennispelaajat haluavat kilpailla, he eivät halua antaa negatiivista palautetta kilpailujen järjestäjille vaikka joskus ehkä aihetta olisikin? Negatiivisesta palautteesta saatamme joutua tilanteeseen että kilpailuja ei enää järjestä kukaan. Toiselta kantilta asiaa katsoen kilpailujen järjestäjät voivat saada pienillä parannuksilla aikaan huikean positiivisen kierteen.

Palkinnoista kysyttäessä vastaukset painottuivat skaalan alapäähän. Peräti 25% oli sitä mieltä että kilpailujen palkinnoilla ei ole mitään merkitystä. Sama 25% oli sitä mieltä että palkinnoilla ei ole juuri mitään merkitystä. Neutraali palaute tuli 28%:lta. Palkinnot koki tärkeäksi vajaat 17% ja erittäin tärkeäksi vain vajaat 5%. Tähän palautteeseen liittyy kuitenkin illuusio. Kyselyyn vastasi suuri veteraanipelaajien määrä jotka luonnollisestikaan eivät koe kilpailuissa palkintoja tärkeimmiksi asioiksi. Alle 17-vuotiasta ja 18-34 vuotiaista palkinnot koki tärkeäksi selvä enemmistö. Alle 17-vuotiaille palkinnot ovat tärkeitä, pokaalit, pystit ja mitalit ovat ylpeyden aihe ja ne varmasti menevät kunniapaikoille kodissa. Vetoankin siis tässä kilpailujen järjestäjiin, älkää säästelkö junioriluokkien palkinnoissa. Jos jossakin haluatte säästää, niin säästäkää veteraaniluokkien palkinnoissa.

Kysyttäessä mikä pelaajan motivoi lähtemään kilpailuihin kysely antoi muutaman valmiin vaihtoehdon joista pystyi valitsemaan kuinka monta vaihtoehtoa tahansa. Eniten merkintöjä keräsi omien taitojen mittaaminen ja sosiaalinen kanssakäyminen, molemmat liki 80% osuudella. Hyvin tehty aikataulu kiri listalla kolmanneksi 50% osuudella. Häntäpäähän sijoittuivat pokaalit, mitalit sekä tavara-, rahapalkinnot. Kysyttäessä samaan tapaan kilpailujen suurimmista ongelmista kärkipäähän sijoittui ylivoimaisesti aikataulujen pitämättömyys 65% osuudella. Kilpailupäivän pituus sai myös 48%:lta negatiivisen maininnan. Kolmanneksi listalla ylsi liian pitkät kilpailumatkat 25% osuudella. Kilpailuluokkien hintatasosta saatiin kyselyllä hyvin neutraali vastaus. Peräti vajaat 58% piti hintoja sopivana. Kalliin puolelle kallistui 16% vastaajista ja halvan puolelle 26% vastaajista. Hinnat lienevät siis sopivalla tasolla, toki yleinen hintatasojen nousu pikkuhiljaa nostanee myös kilpailuluokkien hintoja. Hinnat eivät selvästikään ole kipurajalla. Kysyttäessä kilpailuissa tarjolla olevista peli- ja luokkamääristä saimme myös hyvin neutraalin jakauman. 67% oli tyytyväisiä, liian vähän pelejä ja luokkia kisoissa oli noin 17% mielestä ja liikaa 16% mielestä. Tässä ollaan aika hyvällä mallilla.

Kyselyllä kartoitettiin myös mikä on vastaajien mielestä sopiva määrä otteluita kilpailupäivän aikana. 7-8 ottelua oli 45%:n mielestä sopiva, 5-6 ottelua 29% mielestä. Yhdeksän ottelua ja enemmän sai yhteensä 25% kannatuksen. Henkilökohtainen mielipiteeni on että kun pöytätenniksessä päästään tietylle tasolle jossa pelaaminen on fyysistä taistelua, niin yhdeksän ottelua ja enemmän on liikaa kenelle tahansa. Suorituskyky laskee ja pelaamisesta tulee kuntoilua. Kilpailupäivän sopivaa kestoa kysyttiin myös. 6-7 tuntia oli sopiva yli 42% mielestä, 4-5 tuntia oli reilun 31% mieleen. Pitkän (8 tuntia ja yli) päivän kannalla oli yhteensä vajaa 26% vastaajista. Yksittäisten luokkien pelijärjestelmistä kysyttiin myös mielipidettä. Ylivoimainen ykkönen oli 3-5 pelaajan alkupoolit + cup -järjestelmä joka sai 59% kannatuksen. Toiseksi ylsi uusi "innovaatio" ratingluokka (5-8 pelaajan poolit + cup) 23% kannatuksella. Muut järjestelmät saivat marginaalisen kannatuksen, esimerkiksi suora cup-luokka vain vajaa 3%. Mielestäni cup-luokat sopivat erinomaisesti kilpailuihin pooliluokkien rinnalle. Yksi pooliluokka + yksi cup-luokka tarjoaa jo varsin hyvän kilpailuelämyksen.

Lopuksi kysyttiin aikatauluista. Vastaukset olivat odotetunkaltaisia. Peräti 49% oli sitä mieltä että aikataulu on erittäin tärkeä osa kilpailuja. Tärkeäksi asian koki reilut 35%. Neutraali vastaus tuli 9%:lta. Aikataulua ei pitänyt tärkeänä 5% vastaajista. Vinkkinä siis kilpailujen järjestäjille: mitä enemmän käytät aikaa aikataulujen tarkkaan tekemiseen, sitä tyytyväisempiä pelaajat ovat. Mielestäni Suomessakin pitäisi ehdottomasti siirtyä pöytäkohtaiseen aikatauluun kaikissa kilpailuissa. Kun tämmöisen ottelukohtaisen ja pöytäkohtaisen aikataulun tekee ennen kilpailua, säästyy monelta yllätykseltä ja harmilta kilpailupäivän aikana. Tämä on myös erittäin hyvä asia pelaajille, kaikki tietävät täsmälleen milloin peli on tulossa joten lämmittelyt, ruokailut jne. voi hoitaa etukäteen mietitysti. Sen verran vedän kotiinpäin että ottakaa

varauksetta mallia Oulun kilpailuista. Seppo Hiltusen luoma systeemi toimii vuodesta ja kilpailusta toiseen täydellisesti ja tarjoaa kilpailujen vetäjälle lyömättömän avun kilpailupäivän paineessa ja kiireessä.

Seuraavaksi avoimien vastausten kimppuun kilpailujen osalta. Ylivoimainen ykkönen oli sosiaalisuus 51 maininnalla. Perässä tulivat itse pelaaminen ja kilpaileminen, oman tason mittaaminen sekä kilpailujen tunnelma. Lisäpoimintoina voisi mainita menestymisen ja muiden otteluiden seuraamisen. Useampikin oli myös maininnut hyvänä asiana sen että kilpailuja ylipäätään järjestetään. Olen samaa mieltä. Kehittämisen puolella kilpailujen osalta ylivoimaisen selkeä ykkönen oli aikatalut, peräti 76 mainintaa. Kehittämisen puolella vastaukset jakautuivat erittäin voimakkaasti. Tästä kertoo jo sekin että kakkosena listalla on se että kilpailuissa ei ole parantamista, 15 maininnan voimin. Poimitaan muutama tärppi vastauksista. Lyhyempiä kisapäiviä toivoi 13 vastaajaa. Motivoivia palkintoja sekä sitä että jatkopelit pelattaisiin heti pooliluokkien jälkeen toivoi 8 vastaajaa. Muita mielenkiintoisia mainintoja oli se että pelaajien osallistumista liian moneen luokkaan rajoitettaisiin ja että pelaajien huonoon käyttäytymiseen puututtaisiin. Tässä vanavedessä tulee myös mainita se että tuomaritoimintaa ei osa vastaajista pidä riittävän hyvänä. Palkintojenjakojen puuttumista myös moitittiin. Henkilökohtaisesti ihmettelen kyllä suuresti miksi osa pelaajista haluaa palkinnon "keittiön kautta" ilman palkintojenjakoa. Ilmeisesti se on nolo hetki kun pitää seistä palkintopallilla kaikkien katsoessa ja aplodeeratessa. Tähän syyllistyvät etenkin aikuispelaajat. Tämä liittyy myös lajin arvostuksen puutteeseen, itse on arvostettava ennenkuin muut voi arvostaa. Junioreille palkintojenjako on itsestäänselvyys ja hieno hetki jota kilpailujen järjestäjän ei kannata ikinä unohtaa.

Yleiset positiiviset asiat, ongelmat ja kehitysideat

Lopuksi kyselyssä kysyttiin edellisen kilpailuvaliokunnan kyselyn, joka muuten löytyy vuoden 1998 pöytätennislehdestä, tapaan samat kysymykset kuin silloinkin. Positiivisesti pöytätennikseen vaikuttaneista asioista selkeä ykkönen oli Pentti Olah 47 maininnalla. Tiedotus ja näkyvyys ylsi 14 mainintaan ja veteraanien SM-kilpailut seitsemään mainintaan. Muina poimintoina melkoisesti hajaantuneista vastauksista otettakoon esiin sosiaalisen median käyttö, Pongfinity, Esa Miettinen sekä Esko Heikkinen joka on saanut hyvän draivin päälle liitossa. Finlandia Openin saama kaksi mainintaa on ehkä yllättävänkin vähän, samoin veteraanien EM-kisojen mielestäni vähäinen mainintamäärä. Pentti Olah ansaitsisi mielestäni kaikki mahdolliset maininnat, tulee paikka Rio de Janeirossa tai ei. Kysyttäessä pahimpia epäkohtia saatiin laajin vastausten kirjo. Ylivoimainen ykkönen oli kuitenkin harrastajien ja junioreiden vähyys. Toiseksi ylsi aloittelijoiden ja junioreiden valmentajien puute. Kolmantena ongelmana on lajin "ukkoutuminen". Näinhän se onkin. Jos lajin "ukkoutuneet" taiturit muuttuisivat kaikki yht'äkkiä valmentajiksi niin lajin ongelmat pienenisivät muutamassa vuodessa. Muita poimintoja listalta on lajin näkyvyyden puute, se että naisia ja tyttöjä on lajissa mukana niin vähän ja laji-arvostuksen puute oman väen keskuudessa.

Ihan absoluuttiseen loppuun vielä vapaita vastauksia siitä mitä pitäisi tehdä että pöytätenniksellä olisi valoisampi tulevaisuus. Jälleen kärkipaikat valloittavat juniorityön huonous ja puute, sekä valmentajien määrä, taidot sekä harrastelijamaisuus. Puutteellinen medianäkyvyys ja markkinointi yltää listalla kolmanneksi. Seuratyön parantaminen sekä kouluesittelyiden lisääminen löytyvät listalta seuraavana. Monen mielestä jonkun pitäisi nousta lajin huipulle että tulevaisuus olisi valoisampi, Pentti Olah on nyt tätä tekemässä ja kiitos siitä kuuluu pitkälti hänen vanhempiensa ja Pentin omalle lajille omistautumiselle. Lähtökohdat eivät ole olleet kovin kummoiset, mutta niin vain sieltä ollaan nousemassa lajin huipulle. Lajin imagoa myös moni moittii, tähän voimme me kaikki vaikuttaa omalla tekemisellämme ja puhumisellamme. Laji on vaativampi kuin suurin osa ymmärtääkään. Jopa liian vaikea. Ja kun saavutat tietyn taitotason on lajista iloa ja hyötyä loppuelämäksi.

Pöytätennisfoorumilta löytyy tarkat tiedot kyselyn vastauksista. Kaikkia vastauksia ei voida täydessä muodossaan julkaista yksityisyyden suojaan vedoten, mutta kilpailuvaliokunta on ne käynyt täydellisesti läpi. Kyselystä saatiin muutamia hyviä uusia ideoita ja saimme vahvistuksen oletuksillemme. Toivon mukaan etenkin kilpailujen järjestäjät ottavat opiksi kyselyn palautteista. Aina voi parantaa toimintaa.

Kyselyn tuloksia graafisessa muodossa: http://www.sptl.fi/Uusi/Tiedostot/Oinas-Teem/Kilpailuvaliokunnan%20kysely%20-%20lyhyt%20yhteenveto.pdf

Tarkat vastaukset kysymyksittäin pingisfoorumilla: http://www.tloy.com/beta/index.php

Liity sinäkin keskusteluun kyselyn tuloksista!

Kilpailuvaliokunnan puolesta, Teemu Oinas

Kilpailuvaliokunnan esitys inflaatiokorjauksen lisäämiseksi Rating-manuaaliin

Rating-manuaaliin lisätään kohta, jossa määritellään vuosittain kesä-heinäkuussa ratingpisteiden inflaatiokorjaus tehtäväksi niin, että sillä tähdätään siihen että M2200 SM-kilpailusta jää vuosittain ulkopuolelle noin 20-30 parasta aktiivista pelaajaa, M1900 SM-kilpailuista noin 130 parasta aktiivista pelaajaa ja M1700 SM-kilpailuista noin 280 parasta aktiivista pelaajaa. Korjaus tehdään kaikkien aktiivisten, inaktiivisten ja ulkomaalaisten pisteisiin kertoimella jossa on maksimissaan kahden desimaalin tarkkuus (esim. 0.98). Tavoitteena on että sijojen 20-30 välillä on pelaajia sekä yli että alle 2200 pisteen. Mikäli tämä ei ole mahdollista kahden desimaalin tarkkuudella niin silloin 2200 pisteen raja tähdätään mahdollisimman lähelle sijaa 30. Rajaa ei vedetä sijan 20 yläpuolelle.

Perustelu:

Ratingpisteiden uusi taulukko otettiin käyttöön kesällä 2014. Tällöin 2200 pisteen raja oli välillä sijojen 24-25 välissä. Nyt kaksi vuotta uuden pistetaulukon käytön jälkeen tuo raja on sijojen 42-43 välissä. Korjauskertoimella 0.96 (joka on 0.98 per vuosi) saadaan 2200 pisteen raja siirrettyä sijojen 26-27 välille. 1900 pisteen raja oli välillä sijojen 129-130 välissä. Nyt kaksi vuotta uuden pistetaulukon käytön jälkeen tuo raja on sijojen 183-184 välissä. Korjauskertoimella 0.96 (joka on 0.98 per vuosi) saadaan 1900 pisteen raja siirrettyä sijojen 127-128 välille. 1700 pisteen raja oli välillä sijojen 288-289 välissä. Nyt kaksi vuotta uuden pistetaulukon käytön jälkeen tuo raja on sijalla 342. Korjauskertoimella 0.96 (joka on 0.98 per vuosi) saadaan 1700 pisteen raja siirrettyä sijojen 279-280 välille.

Sääntömuutokset kaudelle 2016–17

Kevään liittokokouksessa hyväksyttiin joukko sääntömuutoksia, jotka tulevat voimaan kaudelle 2016-17. Merkittävimpinä muutoksina voitaneen pitää miesten ja miesjuniorien Joukkue-SM-kilpailujen pelimuodon muutosta paras viidestä -järjestelmään nykyisen paras yhdeksästä -järjestelmän sijaan sekä kilpailuissa sijoittamisen perusteiden muutosta ratingsijoista ratingpisteisiin. Joitakin saattaa myös kirpaista 35-vuotiaiden luokkien poistaminen SM-kisoista.

Kevätliittokokouksen 2016 hyväksymät muutokset:

TOIMINTASÄÄNNÖT

Tilintarkastuksen keventäminen

Syysliittokokouksessa valitaan (toimintasääntöjen 16 §) aikaisemman kahden tilintarkastajan ja näiden kahden varamiehen sijaan yksi tilintarkastaja ja tämän varamies tarkastamaan liiton seuraavan tilikauden tilejä ja hallintoa.

KILPAILUMÄÄRÄYKSET

Muutos pelin aikana neuvomiseen

Sääntöjen kohta 3.6.1 Pelin aikana neuvominen muutetaan ITTF:n uusien sääntöjen mukaiseksi. Pelaajaa saa jatkossa neuvoa pelin aikana koska tahansa paitsi pallojen aikana, kunhan se ei aiheuta pelin kulkuun katkoja eikä viivytyksiä. Aikaisemmin neuvominen oli kiellettyä myös alkulämmittelyn ja pelin alkamisen välillä, pyyhelii-natauoilla ja ratkaisevan erän puolten vaihdon aikana.

Täsmennys lisenssisääntöihin

Sääntöjen kohtaa 3.8.2 Kilpailulisenssi täsmennetään siten, että kaikki pelaajat (sekä suomalaiset että ulkomaalaiset) tarvitsevat aina suomalaisen kilpailulisenssin SM-kisoissa. Lisäksi täsmennetään, että yleisissä kilpailuissa ulkomaalainen tai ulkomailla asuva suomalainen ei tarvitse suomalaista kilpailulisenssiä, mikäli hän edustaa kilpailuissa ulkomaalaista seuraansa.

KILPAILUJEN JÄRJESTÄMINEN

Sijoittamisen perusteiden muutos ratingsijoista ratingpisteisiin

Kaksinpelien, nelinpelien ja joukkuekisojen sijoittamisen peruste muutetaan pohjautuvaksi jatkossa ratingpisteisiin, kun se aiemmin on pohjautunut ratingsijoihin. Käytännössä muutos ei vaikuta kaksinpelien arvontaan, mutta nelinpeleissä ja joukkuekisoissa tämä voi jonkin verran vaikuttaa arvontoihin.

35-vuotiaiden luokat poistetaan SM-kisoista

Muutos koskee kilpailuja Veteraani SM (luokat M35, N35, MN35, NN35) ja Veteraanien Joukkue-SM (luokat M35JO, N35JO).

Miesten ja miesjuniorien Joukkue-SM-kilpailujen pelimuodon muutos

Miesten ja miesjuniorien Joukkue-SM-kilpailujen pelimuoto paras yhdeksästä (4.9.5) muutetaan muotoon paras viidestä (4.9.3). Uudessa pelimuodossa on kolme pelaajaa, jotka pelaavat kolmesta viiteen kaksinpeliä järjestyksessä A-X, B-Y, C-Z, A-Y, B-X.
Muutos koskee luokkia MJO, M13JO, M15JO ja M17JO. Muutos ei koske naisten, 17-, 15- ja 13-vuotiaiden naisjuniorien, nappulapoikien ja -tyttöjen eikä veteraanien joukkuekilpailuja, jotka pelataan jatkossakin sääntöjen kohdan 4.9.1 (neljä kaksinpeliä ja yksi nelinpeli, joukkueessa kaksi, kolme tai neljä pelaajaa) pelimuodolla.

SARJASÄÄNNÖT

Täsmennys pistejaosta 1-divisioonan runkosarjassa

Lisätään viime kaudella säännöistä unohtunut pistejako 1-divisioonan runkosarjassa samaksi kuin mestaruussarjan karsintasarjassa tilanteessa, jossa molemmat joukkueet pelaavat kahdella pelaajalla. Ottelu voi tällöin päättyä 4-2 tai 3-3, jolloin 4-2 voitosta saa kolme sarjapistettä ja hävinnyt joukkue ei saa pisteitä; tasapelistä molemmat saavat yhden pisteen.

TOP-12, TOP-10, TOP-8, GRAND PRIX

Naisten TOP-12-turnauksen muuttaminen TOP-8-turnaukseksi

Muutetaan naisten TOP paremmin nykyisiä pelaajamääriä vastaavaksi ja muotoon, joka mahdollistaa sen järjestämisen Ruskeasuolla samanaikaisesti miesten TOP-12:n kanssa.

Uudet säännöt kaudelle 2016–17 tullaan julkaisemaan elokuun aikana.

are

Ruotsin liiton puheenjohtaja Petra Sörling sai onnittelut mm. Euroopan Pöytätennisunionin puheenjohtajalta Ronald Kramerilta.

Ruotsin liitto täytti 90 vuotta

Svenska Bordtennisförbundet on omaa liittoamme runsaat kymmenen vuotta vanhempi ja perustettu vuonna 1925. 90-vuotissyntymäpäiviä juhlittiin Halmstadissa 14. toukokuuta.

Synttärit kestivät tavallaan koko viikonlopun, sillä lauantain ja sunnuntain ohjelmassa oli myös Pingis-konvent, joka on omia Seurapäiviämme vastaava tapahtuma. Osanottajia naapurimaassa on toki enemmän – ehkä noin 50 – mutta keski-ikä on myös lahden toisella puolen aika korkea. Pikasilmäyksellä salissa oli yksi alle 30-vuotias.

Kuuntelin mielenkiintoisen puheenvuoron, kun Glenn Östh – entinen pöytätennismaajoukkueen valmentaja, joka nykyään työskentelee Ruotsin olympiakomiteassa – puhui huippu-urheiluun panostamisesta. Viesti oli koko lailla tuttu: huippu-urheilu on ihan eri asia kuin kunto- tai terveysliikunnan kehittäminen, ja huippu-urheilusta palkkansa saavia ihmisiä on Ruotsissakin liian vähän. Lisäksi lajit ovat aloittamisiän suhteen erilaisia. Pöytätennis on aloitettava nuorena, jos tähtäimenä on kansainvälinen menestys.

Itse syntymäpäiväillallinen oli komea tapahtuma, riittäähän Ruotsissa vanhoja mestareita. Ainakin kahta kuitenkin uupui, sillä tukholmalaiskaksikko Waldner & Appelgren jätti juhlistamisen jostakin syystä väliin.

Jörgen Persson sentään juhli kotikentällään ja loppuillasta pelatun minipöytäturnauksen voitti Ulf "Tickan" Carlsson, joka hänkään ei ole kaukaa kotoisin.

Kansainvälisen Pöytätennisliiton puheenjohtaja Tomas Weikert piti puheen, kuten myös Euroopan Pöytätennisunionin puheenjohtaja Ronald Kraemer. Ruotsin liiton puheenjohtaja Petra Sörling kiitteli ja jakoi ansiomerkkejä ja muita tunnustuksia. Pohjoismaista mukana oli Suomen lisäksi vain Tanska.

Oli ilo viedä Suomen liiton tervehdys ja nähdä kerralla iso liuta entisiä maajoukkuepelaajia ja –valmentajia, liiton puheenjohtajia ja muita napamiehiä ja –naisia sekä ylipäätään vain ruotsalaisia pingistuttuja vuosien varrelta.

Kaikkia heitä – Jörgeniä myöten – kiinnosti Suomesta yksi asia: millä tavalla Benedek Olah on tehnyt hirmuloikkansa. Penan olympiakarsintapelit samaisessa Halmstadissa olivat jättäneet jäljen ruotsalaiseenkin pöytätennikseen. Urheilussahan on lopulta kyse tähdistä. Toivon kovasti, että kukaan meistä ei vielä edes osaa arvata, mitä kaikkia ovia Pentin menestys meille avaa.

Esko Heikkinen

Porin osakilpailun osallistujat

Harrastepingistä Pohjanmaa Liigan merkeissä

SeSi:n ja KoKu:n lopetettua Pohjanmaa-GP:n järjestämisen Pohjanmaalle jäi kilpailupingikseen melkoinen tyhjiö. Kun vielä Porissakin lopetettiin kansallisten kilpailujen järjestäminen, lähimmät kansalliset kilpailut järjestettiin Tampereella. Pelaajia kuitenkin oli edelleen ja perinteisten valtaseurojen SeSi:n ja KoKu:n lisäksi myös Kurikan Visa oli ottanut pöytätenniksen toimintaansa. Isojoella oli myös aktiivista toimintaa, vaikka SPTL:n jäsenseuraa ei ollutkaan. Kaikki eivät kuitenkaan olleet halukkaita matkustamaan pitkiä matkoja päästäkseen osallistumaan kilpailuihin. Aivan kokonaan kilpailutoiminta ei kuitenkaan ollut päässyt loppumaan, vaan Vaasassa, Kurikassa ja Isojoella järjestettiin piirikunnallisia kilpailuja.

Toissa keväänä sitten KurVi:n puuhamies Timo Haavisto otti yhteyttä ja kyseli halukkuutta yhteisen turnaussarjan järjestämiseen. Vaasassa, Seinäjoella ja Isojoella päätettiin lähteä mukaan. Näiden lisäksi Timo pyysi vielä muutama vuosi sitten toimintansa aloittaneita Lavian Pingisguruja mukaan. Heidän vastattua myöntävästi ensimmäisen kauden kisajärjestäjät olivat kasassa. Lavian mukaantulon myötä sarjan nimi muotoutui muotoon Pohjanmaa Liiga. Kilpailuluokiksi sovittiin 15-vuotiaat, harrastelijat (rating max. 1300) sekä ratinki eli yleinen kaksinpeli. Pistelaskusysteemi lainattiin SPTL:n GP-sarjasta ja kolme parasta kilpailua otettiin huomioon yhteispisteitä laskettaessa. Jokaisen osakilpailun osallistumismaksuista kerättiin 2 euroa / pelaaja palkintopottiin, joka jaettiin lahjakortteina jokaisen sarjan yhteiskilpailun kolmelle parhaalle. Osakilpailuissa jaetaan palkinnot ainoastaan juniorisarjassa. Ensimmäisen kauden kilpailuiden osallistujamäärät olivat 40:n molemmilla puolilla. Harrastelijasarjaan osallistui yhteensä 49 pelaajaa, ratinkiin 27 ja junioreihinkin 20. Järjestäjäseurojen pelaajien lisäksi osallistujia tuli mm. Kristiinankaupungista ja Jurvasta.

Pori tuli mukaan tälle kaudelle kuudenneksi järjestäjäksi ja sääntöjä muutettiin siten, että kaikkien osakilpailujen pisteet otettiin huomioon yhteistilanteeseen. Toinen muutos oli, että harrastelijaluokan rating-rajaa laskettiin 50 pisteellä. Pori keräsikin suurimman osallistujamäärän ja siellä oli mukana myös kansainvälistä väriä, kun Heljalan Mika oli houkutellut mukaan useita Olkiluodon ydinvoimalatyömaalla komennuksella olevia pelaajia. Tällä kaudella ratinki- ja harrastelijaluokan yhteisosallistujamäärät nousivat noin kymmenellä pelaajalla, mutta junioreiden määrä puolestaan kääntyi harmillisesti laskuun. Edelliskauteen verrattuna uusia osallistujia tuli mm. Pietarsaaresta, Raumalta, Tampereelta ja tietenkin Porista. Johtopäätöksenä voidaan vetää, että tällaisillekin kilpailuille on tarvetta ja kysyntää ainakin Pohjanmaan ja Satakunnan alueilla.

Liigalla on myös omat internet-sivut www.pohjanmaaliiga.arkku.net, josta löytyy tulosten lisäksi myös mm. videoita ja valokuvia kilpailuista.

Jukka Dahlström

13 vuotiaiden parhaat joukkueet palkintojenjaossa.

JunnuSM:ssä odotetut mestarit

Juniorien (13- ja 15-vuotiaat) Suomen Mestaruuskilpailut ei tarjonnut suuria yllätyksiä. Niin joukkuekilpailut kuin henkilökohtaisetkin sujuivat ennakkoon mitalipeleihin sijoitettujen komennossa. Huhtikuussa Ruskeasuolla pelattuun kilpailuun osallistui 64 pelaajaa 14:sta seurasta.

13-vuotiaden tyttöjen joukkuemestarit MBF:n Ella Kellow (vas.) ja Kaarina Saarialho.

Naisjuniorit

Naisjunioreiden vähäinen määrä seuroissa näkyi kouriintuntuvalla tavalla SM-kilpailuissa. 13-vuotiaiden joukkuekilpailuun saatiin vain kaksi joukkuetta ja 15-vuotiaisiinkin vain yksi joukkue enemmän. 13-vuotiaissa MBF:n kakksikko Kaarina Saarialho / Eila Kellow voitti PT Espoon parin Alisa Sinishin / Päivi Hyppönen numeroin 3-1.

15 vuotiaiden sarjaa hallitsee naisten Suomen mestaruudenkin voittanut Annika Lundström. Joukkuekilpailussa hän voitti selkeästi omat pelinsä. Joukkuevoitto Par-Pia vastaan alkoi varmistuai nelinpelissä, jonka MBF voitti tosin vasta viidennessä erässä numeroin 11-9. Annikan parina pelasi Kaarina Saarialho. Parpin hopeajoukkueessa olivat Sofie Eriksson ja Carina Englund. Pronssille jäi PT Espoo.

Nuorempien naisjunioreiden kaksinpelissä mestari oli odotetusti ja selvästi Carina Englund, finaalissa Kaarina Saarialho kaatui 3-0.

Pronssille pelasivat Mäntsälän Aleksandra Titievskaja ja Porin Anni Heljala, joka poolissa laittoi Kaarinan tiukalle poolivoitosta.

15-vuotiaissa ennakkoasetelma oli selvä: Annika Lundström ja Sofie Eriksson finaaliin. Näin pelit myös menivät. Finaalissa Annika otti helponnäköisesti omansa, numerot 3-0. Pronssille pelasivat Carina Englund ja Kaarina Saarialho.

Juniorien SM-kilpailuissa jettiin perinteinen tsempparipalkinto, jonka sai TIP 70:n Joonatan Khosravi.

Miesjuniorit 13

13 vuotiaiden poikien joukkuekilpailussa TIP-70 joukkuetta voidaan pitää lievänä yllättäjänä. Esiottelusta loppuotteluun, jossa tosin odotettu tappio Arttu Pihkalan johtamalle espoolaisjoukkueelle. Mestarijoukkueen muut pelaajat olivat Aleksi Räsänen, Sam Li ja Joni Rahikainen. Loppuottelun numerot 5-2. TIPin joukkueessa pelasivat Sam Khosravi, Joonas Kylliö, Emil Pyykkö ja Daniel Tran. Semifinaalissa TIP voitti MBF:n niukasti 5-4 ja Espoo kahdella pelaajalla liikkeellä olleen PT 75:n Tampereelta.
Kaksinpelin finaaliin odotettiin MBF:n Noah Steifiä ja PT Espoon Arttu Pihkalaa. Kumpikin hoitivat alkukierrokset kävelyvauhdilla. Hyvätasoisessa finaalissa Noah vei mestaruuden numeroin 3-1. Pronssille tulivat Espoon Aleksi Räsänen ja TIPin Sam Khosravi. Molemmat pronssimitalistit olivat vasta 10-vuotiaita.

Miesjuniorit 15

15 vuotiaiden miesjuniorien joukkuekilpailussa käytiin kovempaa taistelua. Tiukkoja ja tasokkaitakin pelejä pelattiin jo ennen semifinaaleja. Semeissä tasaisempi MBF voitti Kosken Kaiun 5-2, vaikka KoKan Alex Naumi omat pelinsä voittikin. Toisessa semissä PT Espoo voitti puolestaan OPT 86:n Oulusta 5-3. Pelin käännekohta oli ykköspelaajien kohtaaminen, jossa Espoon Arttu Pihkala voitti Oulun Pedram Moradabbasin taisteluottelussa 3-2.
Finaalissa MBF oli parempi numeroin 5-2. Joukkueessa pelasivat Noah Steif, Benjamin Brinaru ja Rolands Janssons. Hopeajoukkueeseen kuuluivat Arttu Pihkala, Veeti Valasti, Aleksi Räsänen ja Sam Li.
Kaksinpelistä odotettiin kolmen pelaajan kovaa otatusta. Mitalipelit muodostuivatkin koko kilpailujen huippukohdaksi. Ykkössijoitettu KoKan Alex Naumi sai helpomman tien finaaliin. Toki semissä TuPyn Matias Ojala hetkittäin pakotti Alexin parhaaseen peliinsä. Lopputulos kuitenkin 3-0. Toisessa semifinaalissa Pedram Moradabbasi OPT-86 sai revanssin edellispäivän tappiolleen Arttu Pihkalalle. Numerot nytkin 3-2, mutta voittaja vaihtui.
Finaali oli myös tasainen ja tasokas. Alex Suomen mestariksi 3-2.

Teksti ja kuvat: Jarmo Siekkinen

VOK lajiosa Kisakalliossa 13.-15.5.2016

Ensimmäinen VOK taso 1:n lajiosa käytiin Kisakalliossa, joka tarjosikin hienot puitteet koulutukselle.

Tähän ensimmäiseen VOK koulutukseen osallistuivat:
-Raimo Jokitulppo
-Barri Kellow
-Tero Penttilä
-Timo Vesalainen
-Akeem Adewole
-Jens Weckström
-Arttu Juvonen
-Riku Anttila
-Toni Soine
-Samuli Soine

Koulutus: Taneli Keinonen ja Mattias Bergkvist

Koulutus paneutui perustekniikkaa ja sen opettamiseen. Viikonlopun tavoitteena oli onnistuneen harjoituskerran vetäminen.

Koulutuksessa käytiin läpi taidon opettamista luokkahuoneessa. Suurin osa koulutusta oli salissa pöytien ääressä. Kaikille osallistujille tuli varmasti pallolaatikon tekeminen tutuksi. Toivottavasti myös oikealla tekniikalla lyödyn lyönnin neljä vaihetta jäivät osallistujille mieleen. Hieman haastavampaa oli Mattiaksen opettama moderni jalkatyötekniikka

Liiton kannalta oli tärkeä saada koulutustoiminta käyntiin. Tästä on hyvä jatkaa.

Taneli Keinonen

cornilleau

CORNILLEAU-KILPATUOTTEET NYT SUOMESSA!

TARGET PRO GT-H47

Riku Aution valinta Cornilleau:

1. runko: Aero Off+ Soft Carbon
2. kumi: Target Pro GT-H47
3. kumi: Pro GT-X51

AERO

Myynti: **Pingiskeskus**
www.pingiskeskus.fi

040 658 5765 | info@pingiskeskus.fi
Koroistentie 4 E | 00280 Helsinki

17SM & Nappulaliiga 21.-22.5.

Maunulan Spinni järjesti toukuun toiseksi viimeisenä viikonloppuna Helsingin Ruskeasuolla 12- ja 17-vuotiaiden SM-kilpailut. Samaan aikaan hallissa pelattiin myös seuran järjestämät kilpailut sekä koulu-SM. Kolmen samanaikaisen kilpailun, Ruskeasuon ylä- ja alasalin käyttö ja kaikkiaan yli 200 pelaajan tapahtuma oli järjestäjille melko haasteellinen urakka. SM-mitalistit saatiin kuitenkin selvitettyä ja kisojen aikana nähtiin myös muutama hieman isompi yllätys.

JOUKKUE

MJ17 joukkue

17-vuotiaiden joukkuekilpailuun ilmoittautui mukaan vain viisi joukkuetta. Etukäteen selvästi suurin ennakkosuosikki KoKa, sekä toiseksi sijoitettu PT Espoo, olivat sijoitettuna suoraan semifinaaliin. Kolme muuta joukkuetta eli Wega, TIP-70 ja MBF pelasivat alkulohkon, josta kaksi parasta etenivät semifinaaliin. Lohkon voittajaksi selviytyi Wega (Anton Mäkinen, Tatu Pitkänen, Kai Harzell) joka voitti varamiehisen Tikkurilan joukkueen (Daniel Nguyen, Ben Phongkongoen, Vanuy Siang) sekä MBF:n (Rolands Jansons, Benjamin Brinaru, Leo Kettula) lukemin 5-2. Anton ja Tatu olivat hyvällä pelipäällä ja voittivat kaikki alkulohkon pelinsä. Toinen jatkoon menijä oli MBF, joka voitti tiukassa pelissä TIP:n.

Semifinaalissa KoKa (Alex Naumi, Veikka Flemming, Esa Kanasuo, Miro Seitz) ei antanut MBF:lle mahdollisuuksia. KoKa eteni finaaliin 5-1 voitolla Jansonsin tuotua ainoan kavennuspisteen 3-0 voitolla Esa Kanasuosta. Toinen semifinaali oli etukäteen tiukempi taisto. Ottelun ratkaisu nähtiin kuitenkin jo alkuvaiheessa Veeti Valastin voitettua Anton Mäkisen 3-0. Arttu Pihkalan kolme voittoa ja Aleksi Räsäsen 3-1 voitto Kai Hartzellista riittivät Espoolle, joka meni finaaliin lukemin 5-2. Wegan kavennuksista vastasi ajoittain erittäin hyvää peliä esittänyt Tatu Pitkänen voittamalla Aleksin 3-1 ja Veetin 3-0.

Finaalissa KoKa jatkoi vakuuttavia otteita. Lukemiin 5-2 päättyneessä ottelussa Veeti ja Arttu pystyivät voittamaan Miro Seitzin mutta Veikan voitettua kaikki kolme kaksinpeliä ja Alexin selkeät 3-0 voitot Veetistä ja Sam Listä riittivät Koskelle mestaruuden uusimiseen.

MJ12 joukkue

12-vuotiaiden joukkuekilpailu eteni odotusten mukaisesti. Kaksi joukkuetta, PT Espoo 1 (Aleksi Räsänen, Sam Li, Joni Rahikainen) ja TIP-70 1 (Sam Khosravi ja Eemil Pyykkö) erottuivat muista ja etenivät melko vakuuttavasti loppuotteluun. Semifinaalissa PT Espoo tiputti Kosken Kaiun joukkueen eli Matias ja Rasmus Vesalaisen lukemin 3-0 ja TIP-70 Por-83:n (Juuso Taavela, Aleksi Laine) 3-0. Aikaisemmilla kierroksilla Kosken kaksoset olivat tiukilla omassa kvarttapelissään TuPyn joukkueen kanssa Paavo Collanuksen otettua kaksi voittoa.

Loppuottelusta oli etukäteen odotettavissa tiukka vääntö, jossa nelinpeli näyttelisi isoa roolia. Ensimmäisessä pelissä Sam Khosravi selvitti Aleksi Räsäsen ottelupallon viidennen erän 10-9 tilanteessa ja vei Tikkurilan 1-0 johtoon. Sam Li kuitenkin tasoitti tilanteen 3-1 voitolla Eemil Pyyköstä. Nelinpelissä Espoon pari oli etevämpi vieden sen erin 3-1. Aleksi Räsäsen voitettua vielä Eemil Pyykön 3-0, pääsi Espoo juhlimaan edellisen vuoden tavoin nappulaliigan joukkuevoittoa kokonaislukemin 3-1.

NJ17 joukkue

Vanhempien tyttöjen joukkuekilpailun vei nimiinsä Paraisten Pingis joukkueella

PT Espoon Aleksi Räsänen, Sam Li ja Joni Rahikainen nostelivat voittajan pyttyä nappulaliigan joukkuekilpailussa. Hopealle TIP-70 ja pronssille KoKa ja Por-83.

17-vuotiaiden tyttöjen joukkuemestaruus meni Paraisten kaksikolle Sofie Eriksson ja Carina Englund.Hopealle MBF1, pronssille MBF2, neljänneksi Spinni. Sofie oli ikäluokan ykkönen kolmella mestaruudella.

17-vuotiaiden poikien valtakunnan parhaat. Suomen mestari - ehkä aavistuksen yllättäenkin - PT Espoon Arttu Pihkala, hopealle KoKan Alex Naumi ja pronssille KoKan Veikka Flemming ja TuPyn Matias Ojala.

Sofie Eriksson ja Carina Englund. Yhtenä lohkona pelatussa luokassa ParPi voitti kaikki pelinsä lukemin 3-0. Etukäteen tiukin kamppailu MBF:n ykkösjoukkuetta vastaan ratkesi Sofie Erikssonin voitettua Pihla Erikssonin erin 3-2. Toiseksi luokassa sijoittui MBF 1 (Pihla Eriksson, Michelle Brinaru) ja kolmanneksi MBF 2 (Marianna ja Kaarina Saarialho), joka voitti Spinnin (Ksenia Nerman, Katrin Pelli) tiukasti lukemin 3-2. Ksenia Nerman toi molemmat Spinnin voitot hoitelemalla omat kaksinpelinsä.

NJ12 joukkue

Maunulan Spinnin joukkue Ksenia Nerman ja Tamila Vlasova vei mestaruuden selkeällä 3-0 voitolla MBF:stä (Michelle Brinaru, Ella Kellow). Tamila Vlasova yllätti listalla selkeästi korkeammalla olevan Michelle Brinarun erin 3-1.
Luokan selkeästi paras pelaaja Ksenia Nerman voitti Kellowin 3-0, myös nelinpeli samoin lukemin Spinnin pelaajille.

KAKSINPELIT

MJ17 kaksinpeli

Luokan Suomen kärkipelaajista puuttuivat Oulun Pedram Moradabbasi ja MBF:n Noah Steif. Ennakkoon olikin odotettavissa, että edellisenä päivänä vakuuttavasti esiintyneet Kosken Veikka Flemming ja Alex Naumi ratkoisivat mestaruuden. Espoon Arttu Pihkala pisti ennakkokaavailut kuitenkin täysin uusiksi.

Alkulohkoissa ei nähty yllätyksiä. Lähimmäksi pääsi Tatu Pitkänen, jonka 2-0 eräjohto Matias Ojalaa vastaan suli 2-3 tappioksi.

Ensimmäisellä jatkokierroksella Anton Mäkinen vei tiukan pelin Veeti Valastia vastaan nimiinsä erin 3-2. Kierroksen suurin yllätys nähtiin kuitenkin viereisellä pöydällä, kun Oulun Juhana Tuuttila nousi 0-2 erätilanteesta 3-2 voittoon Tatu Pitkäsestä. Kvartassa Arttu Pihkala lopetti Juhana Tuuttilan pelit erin 3-0 ja Matias Ojala peittosi Anton Mäkisen erin 3-1. Alex Naumi ei antanut mahdollisuuksia Rolands Jansonsille, taululle tylyt 3-0 lukemat. Veikka Flemming eteni semifinaaliin luovutusvoitolla Benjamin Brinarusta.

Semifinaalissa Matias haastoi Alexin mutta ennakkosuosikki Naumi finaaliin 3-1 voitolla. Toisessa semissä Arttu esitti todella vahvoja otteita ja tiputti luokan ykkössijoitettu Veikka Flemmingin katsomoon suoraan kolmessa erässä.

Finaalissa Arttu jatkoi hurmoksen omaista peliä Alexin pelatetessa hieman varovaisesti. Kaksi ensimmäistä erää espoolaiselle ja kolmanteen eräänkin Artulta hyvä lähtö. Alexin aikalisän jälkeen pelin suunta näytti kuitenkin muuttuvan ja Alex pääsi jo pieneen johtoon. Arttu ei kuitenkaan hätkähtänyt vaan nousi hyvällä pelillä ohi ja vei erän nimiinsä 11-9. Näin Espoon Arttu Pihkalalle ilman erätappioita ensimmäinen kaksinpelin Suomen mestaruus 17-vuotiaissa. Huomionarvoista on, että molemmat finalistit mahtuvat luokkaan vielä pitkään, Arttu neljä ja Alex kolme vuotta.

NJ17 kaksinpeli

Alkulohkoissa ainoa pieni yllätys nähtiin, kun Carina Englund voitti listalla aavistuksen korkeammalla olleen Katrin Pellin erin 3-1. Pihla Eriksson oli yllättäen alkulohkossa pienissä vaikeuksissa voitettuaan Pellin 3-2 ja Carina Englundin 3-1. Ykkössijoitettu Sofie Eriksson sen sijaan hoiteli oman alkulohkonsa ilman erätappioita. Semifinaalissa Sofie voitti seuratoveri Carina Englundin 3-0, Pihla puolestaan Ksenia Nermanin 3-0.

Finaalissa Sofie Eriksson osoitti tiiviin harjoittelun ja panostuksen tuottavan vähitellen tulosta. Pihla ei saanut omaa peliään missään vaiheessa kulkemaan ja ensimmäinen tyttöjen kaksinpelin Suomen mestaruus Sofielle erävoitoin 3-1.

MJ12 kaksinpeli

Alkulohkoissa nähtiin muutama pieni yllätys. Joonas Kylliö (TIP-70) voitti korkeammalle sijoitetun Rasmus Vesalaisen (KoKa) ja Vikke Kilpua (OPT-86) Danila Filyshkinin (Spinni). Kärkisijoitetut etenivät alkulohkoistaan jatkoon melko helposti.

Ensimmäisellä jatkokierroksella Eemil Pyykkö voitti seuran sisäisessä taistossa Joonas Kylliön ja Juuso Taavela (Por-83) Vikke Kilpuan. Kvarttavaiheessa Juuso Taavela aiheutti ainoan yllätyksen tiputtamalla neljänneksi sijoitetun Paavo Collanuksen ulos mitalipeleistä. Muissa peleissä sijoitetut eivät antaneet vastustajille erävoittoja. Sam Khosravi voitti Rasmus Vesalaisen, Sam Li Eemil Pyykön ja Aleksi Räsänen Leo Kettulan.

Semifinaalissa Sam Khosravi voitti pienistä vaikeuksista huolimatta Sam Lin suoraan erin 3-0 ja Aleksi Räsänen Juuso Taavelan 3-0.

Finaalista ei tullut edellisen päivän kaltaista tiukkaa taistoa. Pelin taso ei noussut kovin korkeaksi ja molemmille pelaajille tuli melko helppoja virheitä. Mestaruus Sam Khosravi-ville erin 3-0.

NJ12 kaksinpeli

12-vuotiaiden tyttöjen kaksinpeli pelattiin yhtenä viiden pelaajan poolina. Maunulan Spinnin Ksenia Nerman oli luokassa täysin ylivoimainen eikä hävinnyt neljässä pelaamassaan ottelussa erääkään. Toiseksi sijoittui MBF:n Michelle Brinaru. Kolmansiksi tulivat MBF:n Ella Kellow (2 voittoa) ja Spinnin Aleksandra Seppänen (1 voitto).

NELINPELIT

MJ17NP

Poikien nelinpeli aloitettiin kahdella alkulohkolla. A-lohkosta jatkoon menivät puhtaalla pelillä KoKan pari Veikka Flemming/Alex Naumi, toiseksi sijoittui Joonatan Khosravi/Anton Mäkinen. B-lohkon voittivat Espoon Arttu Pihkala/Veeti Valasti, toisena jatkoon Tatu Pitkänen/Matias Ojala.

Semifinaalista jatkoon etenivät kaksi kärkisijoitettua paria. Flemming/Naumi voitti Pitkänen/Ojalan erin 3-0 ja Pihkala/Valasti puolestaan Khosravi/Mäkisen 3-0.

Kosken kaksikko näytti myös finaalissa, että yhteispeli toimii. Tasaisista eräpisteistä huolimatta mestaruus suoraan kolmessa erässä parille Veikka Flemming/Alex Naumi.

NJ17NP

Tyttöjen nelinpeli pelattiin yhtenä poolina. Mestaruuden vei nimiinsä ParPin kaksikko Sofie Eriksson/Carina Englund. Helpolla mestaruus ei kuitenkaan tullut, sillä luokassa pelit menivät hieman ristiin.

Toisella kierroksella MBF:n sisaruspari Marianna ja Kaarina Saarialho yllätti luokan lopulta voittaneen parin erin 3-1. Ennen viimeisiä pelejä oltiinkin tilanteessa, jossa ParPin Eriksson/Englund, MBF:n Pihla Eriksson ja Michelle Brinaru sekä Marianna Saarialho/Kaarina Saarialho olivat yhdessä voitossa. Paraisten tytöt voittivat ensin luokan toiseksi sijoitetut Eriksson/Brinarun erin 3-0. Saarialho/Saarialho olisi viimeisen pelin voitollaan vienyt hieman yllättäen koko luokan nimiinsä. Spinnin pari Ksenia Nerman/Katrin Pelli vei kuitenkin pelin 3-0, joten mestaruus suuntasi lopulta Paraisille.

Teksti ja kuvat: Mika Räsänen

Mestarijoukkueessa finaalipäivänä pelasivat (kuvassa vasemmalta) Jani Jormanainen, Pauli Hietikko ja Toni Soine.

Tasaisuus toi voiton Espoolle SM-sarjassa

PT Espoosta leivottiin mestari tämän vuoden SM-sarjassa. Joukkue oli muita tasaisempi ja hoiti niin semifinaalin viime vuotisia mestareita tamperelaisia vastaan kuin loppuottelun Wegaa vastaan molemmat numeroin 4-2. Toki monta viiden erän ottelua pelattiin ja pienestä olivat voitot kiinni niinkuin finaaleihin kuuluukin. Runkosarjan voittaja TIP-70 hävisi oman semifinaalinsa Wegalle niukasti 3-4 ja samoin numeroin Tampereen PT 75:ttä vastaan pronssiottelun ja joutui tänäkin vuonna runkosarjan hallinnastaan huolimatta tyytymään neljänteen sijaan. *(JS)*

Lahti nousi, Turku pysyi

Mestaruusarjakarsinnat pelattiin Ruskeasuolla 14.5. Aleksander Saveljevilla ja Sergei Manturovilla tälle kaudelle vahvistunut LPTS Lahdesta voitti kaikki ottelunsa ja nousi mestaruussarjaan. Turun Kaiku tuli lopettamishuhuista huolimatta hyvällä joukkueella karsintoihin ja piti sarjapaikkansa. TIP-70 kakkosjoukke PT Vantaa kävi tiukat ottelut mainittujen kanssa, mutta tuloksena tappiot ja putoaminen ensi kauden ykkösdivisioonaan. Karsinnan neljäs oli Wega 2. Samassa yhteydessä pelattiin karsinnat ykkösdivisioonaan. MBF 2 ja PT Espoo 3 uusivat paikkansa. Nousijoita kakkosdivisoonasta olivat Wega 5 ja KuPTS. *(JS)*

Massiivinen, yhteisöllinen, jännittäv

Veteraanien Alicante Elche

4600 pelaajaa 80:stä maasta, kuuden päivän aikana 17 000 ottelua, 230 pöytää. Kova haaste, josta järjestäjät selvisivät pelaajan silmin katsottuna hienosti. Mukana oli 66 suomalaispelaajaa. Järjestäjien edustajat olivat viime kesänä Tampereella katselemassa suomalaisjärjestelyjä ja joitakin tuttuja asioita olikin nähtävissä Alicantessa. Tampereen accreditoinnista vastannut Sonja Grefberg oli kutsuttu auttamaan haasteellista kilpailijoiden ja seuralaisten vastaanottoa myös Espanjaan.

Suomalaiset olivat mukana yli 60 henkilön joukolla. Menestystä tuli heille. joille menestystä tapaa tulla.

Kai Merimaa sai 80 luokassa pronssia kaksinpelissä ja hopeaa nelinpelissä ruotsalaisparinsa Lars Svedbergin kanssa.

Matti Lappalainen niinikään ruotsalaisen parinsa Göran Skogsbergin kanssa otti hopeaa 65-sarjassa.

Tarkemmat tulokset kaikista peleistä löytyvät järjestäjien sivuilta osoitteesta www.wvc2016.com

ä, onnistunut

2016

Teksti ja kuvat:
Jarmo Siekkinen

Kolme suomalaistuomaria - Asko Rasinen, Lauri Miettinen (kuvassa) ja Joonas Kivimäki - tekivät ansiokkaasti pitkiä päiviä ensimmäisestä viimeiseen.

Kilpailujen hieno ilmapiiri oli aistittavissa kaikkina päivinä.
Hallit olivat täynnä kannustajia, vaikka omat pelit olivat jo ohi.
Väkeä ja tunnelmaa riitti viimeiseen palkintojenjakoon saakka.

Pöytätennistä Espanjan Fuengirolassa

Teskti ja kuvat: Jukka Erkko

Vaikka Espanjan Aurinkorannikolla pelataankin pöytätennistä samoilla säännöillä kuin meillä Suomessa, on sekä harjoittelemisessa, seuratoiminnassa kuin sarjapeleissäkin enemmän erilaisuuksia kuin samankaltaisuuksia meikäläiseen järjestelmään verrattuna. Toissa kevään tutustumiskäynnit Benalmádenan ja Fuengirolan (suomalaisten suussa "FUGE") seuroihin ja pelipaikkoihin sai minut muuttamaan asumaan ja pelaamaan viime talveksi Fugeen.

Ennen kauden alkua olin ilmoittanut tietoni Club Tenis de Mesa Fuengirolan vetäjälle, jotta hän järjestäisi minulle pelilisenssin Espanjassa. Ilokseni Antonio Doblas oli hoitanut minulle lisenssin. Lisenssi maksoi alle 30 € ja se oikeutti minut osallistumaan sarjaotteluihin Andalusian itsehallinto-alueella.

Seuratoiminta

Varmaan espanjalaisissa seuroissa on erilaisia tapoja hoitaa asioita, meillä Fugessa toiminta oli aika mutkatonta, seuratoiminnan vetäjä päätti itsenäisesti oikeastaan kaikesta. Mitään yhteisiä palavereita ei ollut, vetäjä suunnitteli ja toimeenpani kaiken tarpeellisen itse. Vetäjä ei ollut varsinaisesti valmentaja vaikka aloittelevia pelaajia ohjailikin.
Jäsenmaksuja ei ollut. Fuengirolan kaupunki omistaa pöydät ja verkot, samoin pallot. Pallot olivat vetäjän hallussa, uuden pallon sai rikkinäistä vastaan. Toki omillakin palloilla sai pelata, piti vaan huolehtia siitä, että saa pallonsa takaisin, jos vaihtaa pelipöytää ja vastustajaa tai lopettaa harjoitukset.

Pelaajat

Hallissamme pelasi varmaan kauden aikana vakituisemmin nelisenkymmentä eri pelaajaa, heistä jotkut edustivat muita seuroja. Juniorit, joita oli alun toistakymmentä, olivat espanjalaisia, mutta eläkeläispelaajista oli enemmistö vierasmaalaisia. Vain muutama vierasmaalaisista oli Espanjaan asumaan rekisteröityneitä, puolenkymmentä oli talviasukkaita ja sitten oli joitakin muutaman viikon tai kuukauden matkailijoita. Meitä oli Suomesta, Ruotsista, Tanskasta, Saksasta, Puolasta, Englannista, Skotlannista, Irlannista ja Ranskasta. Melkoista kielten sekamelskaa. Paras pelikaverini, 74-vuotias Howard puhui vain englantia, mutta ymmärsi espanjaa, vetäjämme Antonio ei puhunut kuin espanjaa, mutta ymmärsi englantia. Kun salille tuli ensikertalaisena joku ruotsalainen, oli Antonio yleensä vastaanottamassa tulijaa, mutta minä sain hoitaa puheet ruotsiksi ja espanjaksi.
Seuramme kaksi parasta pelaajaa eivät harjoitelleet kanssamme, he olivat Andalusian 3-divisioonan kaksi parasta pelaajaa, tasoltaan he olisivat olleet Suomessa varmaankin 50 parhaan pelaajan joukossa. Valtaosa aikuisista pelaajista oli suurin piirtein tasoisiani.

Pelipaikka ja pöydät

Pabellon Elola on aivan Fuengirolan keskustassa sijaitseva kunnallinen urheiluhalli, jonka katolla pelataan tennistä, sisällä uimahalli ja kaksi isoa voimistelusalia, joissa pelataan muun muassa sählyä, futsalia, käsipalloa, koripalloa ja tietenkin myös pöytätennistä.
Pöytiä säilytettiin hallin varastohuoneessa, josta ne haettiin aina ennen vuoroa ja palautettiin sinne. Niitä oli yhteensä 12, useita eri merkkejä. Parhaat pöydät olivat yksityisen pelaajan lahjoittamia, kaupungilla ei ole ollut juuri varoja ostaa kunnollisia pöytiä. Pöydät järjestettiin salissa kahteen kuuden pöydän riviin pöytien kunnon

mukaiseen paremmuusjärjestykseen.
Pelipöytien lisäksi oli yksi robotti, joka sijoitettiin yhteen hallin toisella laidalla olevista squash-kentistä.
Muutamat pelaajat tulivat vapaaehtoisesti ja säännönmukaisesti harjoituksiin 10-20 minuuttia ennen vuoron alkua laittamaan pöytiä ja aitoja paikoilleen. Harjoitusten päätyttyä viimeiset pelaajat korjasivat pöydät taas talteen.
Pelisalin katto on korkealla, lattia on kunnollinen, halli on valoisa. Lokakuussa hallissa oli kuumaa ja kosteaa, keskitalven kuukausina peliolosuhteet olivat kelvolliset. Ainoa pieni varjopuoli on katossa kulkevat vuotavat putket, hallissa on usein montakin paikkaa, johon on sijoitettu liukkaasta lattiasta varoittava teline.

Pukuhuoneet

Hallin ylätasanteella oli yli puoli tusinaa pukuhuonetta, joissa ilma tuntui läpi talven melko kostealta ja hiukan tunkkaiselta vaikka ovia pukuhuoneisiin pidettiinkin jatkuvasti auki ja niissä ainakin periaatteessa oli tuuletus. Kussakin pukuhuoneessa oli useampikin WC ja suihkut 6-8 hengen yhtäaikaiseen käyttöön. Suihkuista tuli vettä ihan kunnolla, lämpimän veden tuloa sai tosin odottaa hetken, vedenlämmitys tapahtui kuten kaikissa asuinhuoneistoissakin, kaasulla tai sähköllä omassa varaajassa. Vaatekaapit olivat pukuhuoneiden ulkopuolella käytävällä, ne sai lukkoon euron kolikolla, jonka sai takaisin, kun luopui kaapin käytöstä. Jostain syystä seuramme espanjalaiset jäsenet eivät suosineet pukuhuoneita. He joko tulivat ja lähtivät pelivaatteissaan tai vaihtoivat pelihousut hallin pelitason miestenhuoneessa tai kentän laidalla.

Pelivuorot

Maanantaisin ja keskiviikkoisin oli pelivuoro klo 12-14. Kuukauden pelioikeus näihin vuoroihin maksoi tällä kaudella 16 €. Koska vuoro oli keskellä päivää, tässä vuorossa kävi pelaamassa lähes yksinomaan eläkeläisiä eikä läheskään kaikki pelipöydät olleet käytössä.
Tiistaisin ja torstaisin oli valittavissa vaihtoehtoisesti pelivuoro klo 16-18 tai vuoro 18-20. Aiemmassa vuorossa enemmistö pelaajista oli eläkeläisiä ja siinä oli aina vapaita pöytiä. Tämäkin pelioikeus maksoi 16 € kuukaudessa.
Ensimmäinen pelioikeus piti maksaa urheiluhallin toimistoon, mutta sen jälkeen olikin mahdollista maksaa pelioikeusmaksut hallin automaattiin. Tämä onnistui, kun oli pyytänyt toimistosta henkilökohtaisen kuvallisen kortin. Itse maksoin aina automaattiin (maksu seuraavaksi kuuksi piti tehdä viimeistään edellisen kuun 25. päivä), koska en viitsinyt jonotella toimistossa, ja koska toisaalta milloinkaan ei tiennyt, oliko toimiston henkilökunta siestalla tai muuten vain pitämässä vapaata. Vetäjä tarkisti aina kuukauden alussa, että itse kukin oli tullut lunastaneeksi pelioikeutensa. Pelioikeus myös yhtä harjoitusvuoroa varten oli mahdollista, se maksoi joitakin euroja.
Erikoista pelivuoroissa oli se, että vaikka ne eivät olleet mitään ohjattuja harjoituksia, vetäjä piti huolta siitä, että kaikki pääsivät pelaamaan ja että lyhyen lämmittelyjakson jälkeen aloitettiin erien pelaaminen. Voittaja siirtyi yhden ainoa erän voitettuaan "ylempään" pöytään ja hävinnyt "alempaan". Ja tietenkin aina käteltiin erän jälkeen. Jotain hierarkiaa oli, sillä vanhimmat ja yleensä vierasmaalaiset saivat pelata kuinka halusivat. Harjoituksien alussa pelaajat sijoitettiin kuvitellun paremmuusjärjestyksen mukaan pöytiin.

Sarjatoiminta

Viisi seuramme joukkuetta edusti yhteensä kolmella eri sarjatasolla. Kyse oli Andalusian sarjoista paremmuusjärjestyksessä 3-divisioona (45 joukkuetta/5 ryhmää) , Superdivisioona (70 joukkuetta/8 ryhmää) ja alimpana Honor-divisioona (63 joukkuetta/8 ryhmää). Pelasin Superissa ja sääntöjen mukaan sain pelata myös kolmessa alemman (Honor) divisioonan joukkueemme ottelussa.
Ottelupaikkakunnat olivat minulla alle 30 km:n päässä, 3-divisioonassa pelimatka saattoi olla jopa 100 km. Ottelut olivat aina lauantaisin klo 17 ellei joukkueiden välillä keskenään sovittu toisin. Nelinpelejä ei kuulunut sarjaottelun peliohjelmaan, joukkueet olivat kolmemiehisiä, ottelu päättyi viiteen voittoon. Vieraspaikkakunnilla peliolosuhteet olivat yleensä huonompia eikä niissä aina ollut pukuhuoneita. Kotiotteluissa meillä oli yleensä myös seuratoverit katsomossa kannustamassa.

Erityistä

Kerran Antonio innostui kertomaan Tukholman mestaruuskilpailuista, joissa hänen ryhmässään oli pelannut suomalaispelaaja. Antonio tapaili nimeä, mutta en saanut siitä tolkkua. Seuraavana päivänä hän toi mukanaan valokuvan kisoista, kuvassa oli Risto Pitkänen. "Armeijakaverini vuodelta 1975!", totesin. Tämä sattui jo lokakuussa ensimmäisellä peliviikolla ja juttu yhdisti meitä kovasti.
Pelihalliin harjoituksiin tultaessa oli tapana tervehtiä, aikuiset tervehtivät toisiaan kädestä pitäen. Pelipöytiä ei oltu eroteltu toisistaan aidoilla ja siksi tulija yleensä kävi kättelemässä samoin tein lähimpien pöytien pelaajat. Samalla tavalla useimmiten myös erottiin harjoitusten päätyttyä.
Silmiinpistävä oli tapa ottaa valokuvia sarjaotteluiden yhteydessä. Ihan tavallisissa alempienkin sarjatasojen ottelujen yhteydessä otettiin ryhmäkuvia, useimmiten ennen ottelua.
Pyhäpäivät olivat suurin ongelmani. Ilmoitukset pyhäpäivistä tulivat hallin seinille viime tingassa. Jos ne olisivat tulleet aikaisemmin, olisimme voineet vaimoni kanssa suunnitella vaikkapa lähialuematkoja. Vaikeus piilee siinä, että kirkollisten ja valtakunnallisten pyhien lisäksi on paikkakuntakohtaisia, itsehallintoalue- ja provinssikohtaisia vapaapäiviä. Pysy näissä nyt perässä!
Antoniolle suurkiitokset aktiivisesta toiminnasta, hänet on palkittu Andalusiassa monesti. Viimeksi kiitosta tuli maanantai- ja keskiviikkoaamuisin järjestetyistä pöytätenniksen markkinointitilaisuuksista. Lähikouluista tulee 10 oppilaan ryhmiä puolen tunnin välein, heille kerrotaan lyhyesti pelin idea, pelataan näytöserä lyhyenä ja sen jälkeen jaetaan mailat ja pallot ja annetaan heidän pelata parikymmentä minuuttia. Meitä on siinä sitten 4-5 ukkoa ohjaamassa ja kannustamassa.
Talvi Fugessa oli kaikkiaan mahtava, ilmat olivat enemmän kuin kelvolliset, vyötäröstä lähti liki 10 cm, peruskunto parani, toivottavasti myös peli on kohdallaan! Tervetuloa tutustumaan meininkiin!

Yhteystiedot

Antonio Doblas, tenismesafuengirola@yahoo.es
Jukka Erkko, jukka.erkko@gmail.com, tel. +358 40 543 0023
Andalusian pöytätennisliiton verkkosivu www.fatm.eu
Fuengirolan pöytätennisseuran verkkosivu http://clubtenisdemesafuengirola.blogspot.fi/

Kuva: Mainostoimisto Dippi

Ostoskeskus Skanssissa Turussa oli lauantaina 5.3. sporttipäivät.

Turun Kaiun veteraanit Armas Rivala ja Ari Tammi olivat esittelemässä yleisölle koko päivän ajan pöytätennistä.

TIP-70 mukana pöytätenniksen toteuttajana elinsiirron saaneiden EM-kilpailuissa heinäkuussa

Elinsiirron saaneiden ja dialyysissa olevien urheilun Euroopan mestaruuskilpailut järjestetään 10.–17. heinäkuuta 2016 Vantaalla. EM-kilpailut ovat monilajitapahtuma, jossa kilpaillaan kaikkiaan 14 eri lajissa.

Lajeina EM-kilpailuissa ovat lentopallo, tennis, sulkapallo, pöytätennis, pyöräily, keilailu, petanque, uinti, darts, salibandy, golf, virtual triathlon, katujuoksu ja yleisurheilu. TIP-70 järjestää pöytätennisosuuden 12.7. Tikkurilan urheilutalossa. Lajiin on ilmoittautunut lähes sata pelaajaa.

Kisatapahtuman sisällä on kahdet eri järjestöjen hallinnoimat kisat: sydän- ja keuhkosiirrokkaiden EM-kilpailut sekä yleiset elinsiirron saaneiden ja dialyysissa olevien EM-kilpailut.

Kisatapahtumien ohella viikon aikana vietetään European Transplant Sport Week -tapahtumaviikkoa. Kokonaisuuteen kuuluu kansainvälinen elinsiirtourheilun ja -liikunnan symposio, kansainvälisiä tutkijatyöpajoja, elinsiirron saaneiden lasten ja nuorten leiri sekä ympäri pääkaupunkiseutua järjestettäviä Sporttitori-kokeilutapahtumia.

EM-kilpailuihin ja tapahtumaviikkoon odotetaan noin tuhatta osallistujaa ympäri Eurooppaa. Kisat tulevat olemaan osallistujamäärältään suurin Suomessa järjestettävä vammaisurheilutapahtuma.

JEM-valinnat

Päävalmentaja Mattias Bergkvist ja huippu-urheiluvaliokunta ovat valinneet joukkueet heinäkuussa Zagrebissa käytäviin junioreiden EM-kilpailuihin.

MIESJUNIORIT: Veikka Flemming, Pedram Moradabbasi, Matias Ojala sekä Veeti Valasti

NAISJUNIORIT: Annika Lundström, Sofie Eriksson, Pihla Eriksson

KADETIT: Alex Naumi, Arttu Pihkala, Noah Steif

Veteraanien TOP 8-turnauksen voittajat vasemmalta Harri Sassi (M50), Yan Zhu Ping (M60), Kari Lehtonen (M70) ja Kai Merimaa (M80).

Veteraanien TOP 8

Veteraanien perinteinen TOP 8 pelattiin neljässä ikäluokassa 7.5. Ruskeasuolla. Samat miehet, jotka toivat paikalle edellisvuoden voittajina kiertopalkinnot, veivät ne takaisin mennessään. Nimittäin Yan Zhu Ping (M60), Kari Lehtonen (M70) ja Kai Merimaa (M80) uusivat vuoden takaiset voittonsa. Voittaja vaihtui vain 50-sarjassa, jossa Harri Sassi oli ykkönen. Kiertppalkintoa ei hänelle voitu vielä jakaa, sillä se on teillä tietymättömillä ja näin julkisesti pyydämmekin, että asiasta jotain tietävä ottaisi yhteyttä liiton toimistoon.

Tulokset

M50

1. Harri Sassi, HUT **2.** Julius Muinonen, TIP-70
3. Riku Anttila, TIP-70 **4.** Juha Kangas, TuPy
5. Xisheng Cong, PT Espoo **6.** Thomas Hallbäck, MBF
7. Matti Kurvinen, MBF **8.** Hannu Sihvo, Wega

M60

1. Yan Zhu Ping, PT Espoo **2.** Jouko Manni, TuKa
3. Robert Ådahl, MBF **4.** Martti Autio, TuKa
5. Jukka Kansonen, TIP-70 **6.** Tauno Kara, JysRy
7. Pekka Tattari, TuTo **8.** Seppo Reiman, PT2000

M70

1. Kari Lehtonen, JysRy **2.** Kaj Blomfelt, Maraton
3. Veikko Koskinen. ToTe **4.** Jussi Toikka, ToTe
5. Rainer Tyllinen. ToTe **6.** Pertti Mäkinen, TIP-70
7. Antti Kirveskari. TuTo **8.** Pentti Vihervaara, Maraton

M80

1. Kai Merimaa, Wega **2.** Ingvar Söderström, PT-75
3. Erkki Myöhänen, Wega **4.** Olavi Olander, NuPS
5. Paavo Hänninen, Por-83 **6.** Pekka Lappalainen, Wega
7. Eeva Eriksson, ToTe **8.** Erkki Simelius, Wega

(JS)

Tallinn Viru

VETERANS CUP 2016

ViruCup veteraaneille Tallinna 2.–4.9.2016

Järjestäjät:
TTC Pingpong ja Lindmäe Sport Oü, yhteistyössä Globex Oy/ Jarmo Siekkisen kanssa

E-mail: info@pingpong.ee

Kilpailupaikka:
Kristiine urheiluhalli, Forelli 12, Tallinna

Luokat:

kaksinpeli	**nelinpeli**
40: synt. 1976 tai aik.	40
50: synt. 1966 tai aik.	50
60: synt. 1956 tai aik.	60
65: synt. 1951 tai aik.	
70: synt. 1946 tai aik.	70
75: synt. 1941 tai aik.	
80: synt. 1936 tai aik.	80

Kaksinpelit pelataan pooliluokkina, kaksi parasta poolista jatkaa loppukilpailuun, joka pelataan cup-muotoisena.

Nelinpelit pelataan alusta alkaen cup-muodossa. Pelaajalla on oikeus osallistua kahteen kaksinpeli- ja yhteen nelinpeliluokkaan.

Tuomarit
Poolivaiheessa pelaajat tuomitsevat itse.

Ilmoittautumiset
Ilmoittautumiset on tehtävä 19.8. mennessä sähköpostitse:
jarmo.siekkinen@globex.fi,
puhelimitse: 040 595 0106

Kilpailumaksut
Kaksinpeli 15 eur/luokka,
- lisäluokka 12 eur (maksetaan paikanpäällä)
Nelinpeli 12 eur/pari

Tervetuloa Tallinnaan!
Jarmo Siekkinen ja Rein Lindmäe

Veteraanimaaottelu 2.9.2016

Suomen ja Viron välinen perinteinen veteraanimaaottelu pelataan perjantaina 2.9. alustavasti klo 16 Kristiine Urheiluhallissa Tallinnassa. Valinnat maaotteluun tehdään veteraanivaliokunnassa.

Järjestämme yhteismatkan maaotteluun ja ViruCupiin seuraavasti:
Lähtö: perjantaina 2.9. klo 11.30 Vikingin XPRS-aluksella Helsingin Katajanokalta, kokoontuminen terminaalisssa klo 10.30.

Majoittuminen: hotelli Viru

Paluukuljetus:
sunnuntaina klo 16.30 samalla aluksella, Helsingissä klo 19.00.

Matkan hinta: 195 eur sisältäen laivaliput, majoituksen kahden hengen huoneessa aamiaisineen, kuljetukset kilpailupaikalle sekä yhden kaksinpeli- ja yhden nelinpeliluokan.

Ilmoittautumiset matkalle:
jarmo.siekkinen@globex.fi,
puh. 040 595 0106

Rating (29.5.2016)

1	Olah Pentti	SeSi	2617
2	Räsänen Mika	TIP-70	2565
3	Soine Toni	PT Espoo	2536
4	Valasti Pasi	PT 75	2526
5	Soine Samuli	TIP-70	2519
6	Tennilä Otto	PT 75	2480
7	Hietikko Pauli	PT Espoo	2471
8	Kantola Roope	TuKa	2468
9	Kontala Aki	Wega	2466
10	Jormanainen Jani	PT Espoo	2421
11	Tamminen Timo	TIP-70	2421
12	Moradabbasi Peiman	OPT-86	2414
13	O'Connor Miikka	Wega	2388
14	Karjalainen Manu	Wega	2351
15	Miettinen Esa	TIP-70	2350
16	Autio Riku	KoKa	2349
17	Naumi Alex	KoKa	2325
18	Flemming Veikka	KoKa	2321
19	Heiroth Paul	MBF	2317
20	Lundström Tom	LPTS	2317
21	Mustonen Aleksi	TIP-70	2313
22	Tuomola Mika	PT 75	2307
23	Koskinen Ari-Matti	LPTS	2305
24	Perkkiö Tuomas	OPT-86	2301
25	Kontala Janne	TuKa	2293
26	Chau Dinh Huy	PT Espoo	2288
27	Moradabbasi Pedram	OPT-86	2271
28	Ågren Pekka	OPT-86	2271
29	Laane Lauri	TIP-70	2271
30	Aho Eero	PT 75	2264
31	Ikonen Lari	LPTS	2261
32	Kokkonen Jani	Wega	2257
33	Myllärinen Markus	TuKa	2256
34	Pihkala Arttu	PT Espoo	2255
35	Mattsson Christian	HIK	2244
36	Sorvisto Mika	OPT-86	2233
37	Kantola Roni	TuKa	2232
38	Mäkelä Jussi	TIP-70	2230
39	Rissanen Patrik	KuPTS	2226
40	Lahtinen Jorma	JysRy	2206
41	Järvenpää Tomi	OPT-86	2206
42	Jokinen Antti	PT 75	2205
43	Tikhomirov Vladimir	PT Espoo	2202
44	Karkamo Tuomas	Wega	2201
45	Rauvola Mika	IPT-94	2192
46	Steif Noah	MBF	2190
47	Hyttinen Aleksi	JPT	2190
48	Debazac Florent	PT Espoo	2189
49	Lundström Annika	MBF	2180
50	Lundström Thomas	MBF	2169
51	Lehtonen Tomi	JysRy	2166
52	Ruohonen Sami	KoKa	2164
53	Nuolioja Jouko	Wega	2160
54	Kirichenko Anna	PT Espoo	2156
55	Pulkkinen Jyri	KuPTS	2152
56	Enström Markku	Wega	2149
57	Arjamaa Henri	IPT-94	2148
58	Sassi Harri	HUT	2147
59	Weckström Jens	Maraton	2147
60	Ojala Matias	TuPy	2142
61	Tamminen Tero	PT Espoo	2140
62	Sidoroff Tommi	OPT-86	2138
63	Hartikainen Iivari	KuPTS	2138
64	Penttilä Tero	HIK	2135
65	Johansson Teemu	Wega	2135
66	Perkkiö Markus	OPT-86	2134
67	Anttila Riku	TIP-70	2126
68	Slesar Tomas	OPT-86	2125
69	Haarala Miko	KuPTS	2121
70	Söderberg Stefan	BF-78	2119
71	Hattunen Sami	MPS	2115
72	Lappalainen Matti	HP	2113
73	Heinonen Petri	Ei Seuraa	2109
74	Pitkänen Toni	Wega	2107
75	Kangas Juha	TuPy	2103
76	Mackay Sebastien	PT Espoo	2102
77	Kurvinen Matti	MBF	2100
78	Palomaa Kristian	OPT-86	2098
79	Yan Zhuo Ping	PT Espoo	2098
80	Arenius Kimmo	Wega	2095
81	Jokinen Janne	PT 75	2095
82	Lehtonen Jarno	HUT	2095
83	Äänismaa Juha	HIK	2094
84	Oinas Teemu	OPT-86	2093
85	Luo Yumo	TIP-70	2091
86	Mäkinen Anton	Wega	2089
87	Sihvo Hannu	Wega	2079
88	Tran Huy	PT 75	2078
89	Muinonen Julius	TIP-70	2071
90	Pitkänen Risto	LPTS	2070
91	Rimpiläinen Juha	Wega	2069
92	Julin Ville	Boom	2069
93	Grefberg Pär	MBF	2067
94	Oksanen Jannika	LPTS	2066
95	Nousiainen Jouni	KuPTS	2065
96	Cong Xisheng	PT Espoo	2064
97	Kyläkallio Aarne	Wega	2061
98	Valasti Veeti	PT Espoo	2058
99	Bergkvist Matias	Wega	2056
100	Purma Ville	ToTe	2048
101	Kivelä Leo	LPTS	2048
102	Lundström Anders	MBF	2045
103	Halonen Olli-Ville	KuPTS	2045
104	Punnonen Petter	JPT	2044
105	Penttilä Tomi	KSF	2044
106	Heikkinen Esko	KoKa	2043
107	Manni Jouko	TuKa	2041
108	Kuutti Simo	TIP-70	2040
109	Räsänen Elmo	HIK	2038
110	Virnes Markku	JysRy	2037
111	Hella Pertti	ParPi	2030
112	Eriksson Sofie	ParPi	2029
113	Rahikainen Jussi	PT Espoo	2027
114	Järvinen Sami	MPS	2021
115	Vuorinen Janne	KoKa	2020
116	Paldanius Juha	Maraton	2013
117	Lassila Markus	Wega	2007
118	Kallio Esa	LrTU	2007
119	Kuivalainen Veli-Matti	JysRy	2004
120	Markkanen Janne	VarTa	2002
121	Pelli Arto	PT Espoo	2002
122	Pöder Kuido	PT Espoo	2001
123	Annunen Janne	YNM	2000
124	Aarnio Timo	TuKa	1999
125	Räisänen Andrei	MBF	1996
126	Jansons Rolands	MBF	1994
127	Kärner Meelis	PT Espoo	1992
128	Saarinen Kari	HUT	1988
129	Kopaly Antoni	Boom	1986
130	Hallbäck Thomas	MBF	1986

Pöytätenniksen Joukkue-MM 28.2. - 6.3.

Pöytätenniksen joukkueiden MM-kilpailut järjestettiin helmi-maaliskuun vaihteessa Kuala Lumpurissa, Malesiassa. Suomelta osallistui kisoihin miesten ja naisten joukkueet.

Miesten ja naisten maailmanmestaruudet vei todella näytöstyyliin nimiinsä Kiina. Molempien luokkien finaaleissa Kiinan jyrän alle jäi Japani. Miesten joukkuekilpailuissa koettiin todella suuri yllätys, kun Englannin joukkue eteni semifinaaliin saakka. Englannin joukkue nousi vuoden 2014 kisoissa ylimpään kategoriaan ja oli tämän vuoden kisan alkulohkossaan vasta viidenneksi sijoitettu. Alkulohkosta joukkue selviytyi jatkoon paremmalla ottelusuhteella ja jätti yhden kisojen suurista suosikeista,loukkaantumisista kärsineen Saksan taakseen.

Etukäteen Suomen miesten joukkueelta (Benedek Olah, Samuli Soine, Miikka O´Connor) odoteltiin jopa mahdollista nousua 2. kategoriaan ja naisilta (Anna Kirichenko, Annika Lunström, Pihla Eriksson) vähintään säilymistä 3. kategoriassa.

Miehet selvittivät tiensä ylempään jatkosarjaan alkulohkon kolmantena joukkueena Liettuan ja Kazakstanin perässä. Alkulohkossa taakse jäivät Venezuela, Uusi-Seelanti ja Mongolia. Ensimmäisellä jatkokierroksella Suomi voitti Irlannin lukemin 3-1. Toisella jatkokierroksella vastaan tuli Saudi-Arabia. Benedek Olahin kaksi voittoa eivät riittäneet, joten Suomi hävisi pelin lukemin 3-2. Näin Suomen miehet jatkavat pelejään myös seuraavissa kisoissa 3.kategoriassa.

Naisten joukkue jäi tasaisessa alkulohkossa harmittavasti ylemmän loppusarjan ulkopuolelle. Kilpailu lähti kuitenkin todella hienosti käyntiin Suomen voitettua Indonesian tiukasti lukemin 3-2. Indonesia voitti kuitenkin loput pelinsä ja vei lohkon ykköspaikan ennen Walesia ja Norjaa, jotka olivat lopputuloksissa vain pisteen Suomen edellä. Varsinkin Norjaa vastaan Suomen joukkue kävi tiukan taiston, josta lopputuloksena harmittava 1-3 tappio.Jatkopelien kahdella ensimmäisellä kierroksella tytöt voittivat Mongolian ja Kongon tiukasti 3-2. Näillä voitoilla varmistui paikka myös seuraaviin MM-kisoihin.

Hallitus

Esko Heikkinen, puheenjohtaja
050 62 532, esko.heikkinen@diacor.fi

Sonja Grefberg, varapuheenjohtaja
040 556 6179, sonja.grefberg@kolumbus.fi

Varsinaiset jäsenet:
Bengt Ahti
040 350 2623, bengt.ahti@welho.com

Kimmo Arenius
040 727 2261, kimmo.arenius@gmail.com

Kimmo Pihkala
040 709 4781, kimmo.pihkala@iki.fi

Matti Kurvinen
matti.kurvinen@saunalahti.fi

Juha Mustonen
040 832 6637, juha.mustonen@iss.fi

Jukka Nieminen
045 7730 2122, jukka.nieminen@tul.fi

Jarmo Siekkinen
040 595 0106, jarmo.siekkinen@globex.fi

Pasi Valasti
pasi.valasti@sok.fi

Toimisto

Radiokatu 20, 00240 HELSINKI
Puhelin (09) 877 1257 , Fax (09) 877 1267
email: info@sptl.fi

Toimihenkilöt:
Taneli Keinonen
Puh. 050 528 5861, taneli.keinonen@kolumbus.fi

Mika Räsänen
Puh: 040 5943 043, e-mail: mika.rasanen@sptl.fi

Tilit
LISENSSITILI: FI34 5716 9020 0181 02
- tälle tilille maksettava kaikki lisenssimaksut

PÄÄTILI: FI12 5716 9020 0181 10
- tälle tilille maksetaan sellaisia maksuja, joista tulee erikseen pyyntö tai lasku

Osuuspankin laskutustili säilyy entisellään. Tilille maksetaan edelleen ainoastaan laskutuksen kautta tulevat maksut, ei muita. Laskutustili on FI55 5710 0420 2557 47

Pyydämme, että käytätte aina viitettä, mikäli sellainen laskussa on. Se helpottaa paljon toimistotyötä.

Esko Heikkinen
Väinämöisenkatu 9 b 17
00100 HELSINKI

L2 - Posti Oy
Posti Green
00100

STIGA®
BUILDING WORLD CHAMPIONS SINCE 1944

Pingiskeskus
Koroistentie 4E 040 6585 765 www.pingiskeskus.fi

AIROC ASTRO SOFT
Pehmeä sienikumi pitää kontrollin mukana, joten Astro S:llä varmuuteen perustuva pelityyli pääsee oikeuksiinsa.

AIROC ASTRO MEDIUM
Keskikovalla sienikumilla varustettu Astro M tuo lyönteihin todella paljon nopeutta. Tämä nopeus lisättynä kovalla kierteellä on todella tehokas yhdistelmä!

TÄHTITIETEELLISTÄ NOPEUTTA

Suosittujen Airoc kumien päivitetyt versiot, joissa nopeutta ja kierrettä on lisätty entisestään. Pintakumi on nyt entistäkin kitkaisempi, joten kierrepelin tehokkuus on jälleen nostettu uudelle tasolle.

AIROC ASTRO

MUOVIPALLOILLE
SUUNNITELTU KUMI